П'ЯТНИЦЯ, 18 СЕРПНЯ 2006 РОКУ ■ № 153 (3903)

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

В ім'я процвітання Батьківщини

Делегатам та гостям IV Всесвітнього форуму українців

Прийміть найщиріші вітання від Верховної Ради України та від мене особисто з нагоди урочистого відкриття IV Всесвітнього форуму українців.

Глибоко символічно, що нинішнє високопредставницьке зібрання проводиться в ювілейний час — відзначення 15-ї річниці незалежності України. Це дає змогу всім нам разом підбити підсумки пройденого шляху і визначити чіткі орієнтири майбутнього поступу розвитку нашої держави.

Суспільно-політичні події останніх років засвідчили усьому світові, що Україна відбулася і впевнено стверджується як повноправний суб'єкт світового та європейського співтовариства.

Свідченням тому є демократичні процеси й перетворення, які в повну силу виявив народ на минулих президентських та цьогорічних парламентських виборах, обранні представників органів місцевого самоврядування.

Домінантою поствиборчих змагань стало підписання «Універсалу національної єдності», як символу того, що українські керівники держави та політики без зовнішнього втручання віднайшли формулу народної злагоди.

Увесь цей час ми відчували і відчуваємо ваші вболівання і щиру допомогу з далеких і близьких земель зарубіжжя.

Вірю, що учасники форуму, перебуваючи на рідній українській землі, серед рідного народу, зможуть отримати власні враження про сучасну Україну. Впевнений, що за результатами форуму будуть вироблені конструктивні пропозиції, які в подальшому будуть корисними при розробці стратегії розвитку та процвітання Рідної Батьківщини.

Від усього серця бажаю всім вам плідної діяльності на гостинній українській землі!

З пошаною,
Олександр МОРОЗ,
Голова Верховної Ради України.

З'їхався цвіт з усього світу

Одночасно так багато зарубіжних українців у столиці нашої держави ще не було. Сьогодні в Києві у Національному палаці мистецтв «Україна» розпочинає роботу триденний IV Всесвітній форум українців. Відкриватиме його, як передбачається, Президент України Віктор Ющенко. Загальний бюджет заходу 3,5 млн. грн. Зокрема, Міністерство закордонних справ виділило з бюджетної програми на його проведення два мільйони, Міністерство культури і туризму ще 1,5 млн. грн. Долучили й спонсорів. У зібранні візьмуть участь майже 2000 осіб.

(Закінчення на 3-й стор.).

■ **ДО 15-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ**

Військовий оркестр на Майдані

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Учора в Києві відбувся виїзний брифінг за участю начальника оркестрової служби Збройних Сил України — головного диригента ЗС, генерал-майора, народного артиста Володимира Деркача **(на знімку)**, який продемонстрував підготовку військових музикантів до плац-концерту, що відбудеться на Хрещатику на честь 15-ї річниці незалежності України. Практично журналісти мали змогу побачити репетицію цього яскравого заходу, яка видалася доволі емоційною: якщо якийсь із музичних колективів не вступав вчасно, їхній головний начальник вельми «дохідливо» і голосно пояснював з трибуни, в чому вони помилилися. Загалом сюди приїхало більше тисячі учасників з усіх куточків України. Журналістам представили найстаріший колектив і «найекзотичніший» — військовий джаз-квартет.

Півострів святковий

У Криму урочистості на честь Дня незалежності почнуться 23 серпня покладанням квітів до пам'ятника Т. Г. Шевченку в Сімферополі. У Верховній Раді автономії відбудеться урочисте вручення нагород кримчанам, котрі домоглися значних успіхів у різних галузях праці, творчості й мистецтва. А Кримський український театр збере всіх на урочисті збори й великий святковий концерт, присвячений вшануванню Державного прапора й Дня незалежності України, де майстри мистецтв країни, художні колективи з усіх регіонів півострова сплетуть барвистий вінок з музичних перлин кожного з присутніх тут народів — «У пісенній єдності».

(Закінчення на 2-й стор.).

■ **НОВИНИ**

Шумить, вирує Сорочинський ярмарок

Минулої середи всі дороги на Полтавщині «повернули» на Миргородський край: тут розпочався національний Сорочинський ярмарок — подія, знакова для всієї країни. Адже недарма кажуть: хочеш дізнатися про Україну більше — побувай у Великих Сорочинцях.

А цьогорічне дійство особливе, адже ярмарок відбувається у переддень 15-річчя незалежності та за розмахом перевершує попередні. Досить сказати, що на ньому представили свою продукцію понад 300 українських та зарубіжних підприємств, більше тисячі приватних підприємців, кілька сотень осередків народних промислів.

(Закінчення на 4-й стор.).

Серпень — час бензинової кризи

Під час жнив ціна на пальне вже традиційно підстрибує. Знайомі селяни якось поскаржилися: «Ми вже до цього навіть звикли. Як не серпень, так ціни на бензин починають зростати. Мабуть, хочуть обібрати нас остаточно». Й справді, час, коли влаштовуються щорічні бензинові кризи, наштовхує на подібні висновки. Кожен уряд по-своєму намагається боротися з нечесними нафтотрейдерами. Минулий рік, приміром, селянам надовго запам'ятався експериментом з «кольоровим» бензином.

(Закінчення на 4-й стор.).

Погуляти до Гуляйполя

У дні найголовнішого свята держави у Гуляйполі Запорізької області відбудеться всеукраїнський музично-літературний фестиваль «День незалежності з Махном».

Організатор акції — київське мистецьке об'єднання «Остання барикада» вважає основною метою заходу утвердження максимально демократичного і справді народного відзначення державного свята, що об'єднує всіх українських громадян.

Фестиваль у Гуляйполі цього року збере популярних українських музикантів та провідних літераторів. Зокрема, мають приїхати до славного міста такі музичні гурти, як «Вертеп» (Дніпропетровськ), «Mad Heads» (Київ),

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: ось так біля Українського дому в Києві презентували музично-літературний андеграундовий фестиваль «День незалежності з Махном».

КОРОТКО

■ **У Миколаївській області під час вибуху газового балона в житловому будинку загинула жінка.**

■ **Кримські рятувальники попереджають відпочивальників про небезпеки, що підстерігають на водоспаді Джур-Джур.**

■ **Генеральним директором ДК «Укртрансгаз» призначено Ярослава Марчука.**

■ **До кінця 2006 року середня зарплата шкільних вчителів становитиме 930 грн. на місяць.**

■ **ВРОЖАЙ-2006**

Кримські обжинки

Лише піввідсотка півострів не дотягнув в урожайності до середньоукраїнського показника. Але намолот 1 мільйон 223,5 тисячі тонн у бункерній вазі з площі 480,7 тис. га перевищив торішній більш як на 100 тисяч тонн. За урожайністю Крим випередив Миколаївську, Херсонську, зрівнявся із Запорізькою й підтягується до Одеської та Дніпропетровської областей. Більш як по 100 тис. тонн зібрали жниварі Совєтського, Джанкойського й Нижньогірського районів. З майже подвійним перевищенням згаданих результатів закінчили збирання ранніх зернових хліборобі Красногвардійського району. Їх ужинок — 215 тис тонн: кожна шоста кримська тонна збіжжя. Проте найвищу урожайність нині забезпечили землероби Совєтського району — по 32,7 центнера з га, трохи поступилися їм лише в Кіровському й Красногвардійському районах. (Дяка новим районованим сортам, яких в Совєтському районі посіяли 80%, у Кіровському — 87%, Красногвардійському — 76%). У решті десяти районах урожайність становила від 20,7 до 28 центнерів з гектара.

(Продовження на 5-й стр.).

Промислове виробництво в Україні в липні 2006 року зросло на 11,4% порівняно з липнем 2005 року *(«Інтерфакс-Україна»)*

ПОЛІТИКА

П'ЯТНИЦЯ, 18 СЕРПНЯ 2006 ■ № 153 (3903)

Народний депутат Борис БЕСПАЛИЙ: «Для того, щоб у державі був правовий порядок, всі важливі сфери державного життя мають бути врегульовані на рівні законодавства»

Президент України Віктор ЮЩЕНКО поставив перед міністром внутрішніх справ Юрієм ЛУЦЕНКОМ завдання взяти під особистий контроль відстеження зв'язків посадовців, у тому числі депутатів усіх рівнів, з кримінальними структурами (УНІАН)

■ У НОМЕР

Зустрічі відбулися, наміри означені

Учора Президент України Віктор Ющенко зустрівся з Прем'єр-міністром Віктором Януковичем. Під час зустрічі співрозмовники обговорили підсумки візиту глави уряду до Російської Федерації.

Щоправда, мова може йти сьогодні лише про ті наміри, яких хочуть досягти українська і російська сторони. На такий висновок вказують публікації у російській пресі.

Зокрема, ще напередодні візиту Віктора Януковича до Сочі, де відбувалася неформальна зустріч глав держав Євроазійського співтовариства, спікер верхньої палати Федеральних зборів РФ Сергій Миронов в інтерв'ю російським колегам натякнув, що Україні не варто навіть пробувати домовлятися про зниження ціни на газ. З другого боку, за повідомленнями тамтешніх ЗМІ, міністр промисловості та енергетики РФ Віктор Христенко в інтерв'ю журналістам заявив, що переговори з ціни на газ варто вести не з урядом, а з «Газпромом». Окрім того, російські колеги вважають, що їхня країна після січневого скандалу з показовим перекриттям газопроводів зменшувати ціну на газ не буде. Оскільки це означало б, що на початку року рішення про підвищення ціни було політичним. Єдиною втіхою лишається підтвердження раніше досягнутих домовленостей (йдеться про уряд Ю. Єханурова) про те, що до кінця нинішнього року ціна на газ залишиться у 95 доларів за тисячу кубометрів.

Що буде далі, не знає ніхто. Як зазначив Віктор Янукович учора на прес-конференції у Сімферополі, про цінові параметри на наступний рік урядовці планують домовитися лише у листопаді-грудні. Водночас він заспокоїв громадян країни, сказавши, що до кінця року ціна на газ для населення збережеться на рівні 414 гривень за тисячу кубометрів. Віктор Янукович заговорив і про збільшення закупівель газу у Казахстані, бо Туркменистан запропонував Росії купувати блакитне паливо по 100 доларів за тисячу кубометрів. А на кордоні з Україною воно коштуватиме уже 140 доларів. Отож формула ціни залежить, як зауважили російські колеги, від того, якими будуть апетити середньоазійських партнерів.

Водночас варто зауважити, що у Сочі фактично відбувся похорон Єдиного економічного простору, ставку на який і робила нинішня урядова коаліція. Як зазначають російські оглядачі, рішення трьох глав держав — Росії, Казахстану та Білорусі — укласти митний союз у рамках ЄврАзЕС на базі прийнятих у рамках Єдиного економічного простору документів фактично ставить хрест на ЄЕП. На їх думку, це рішення прийняте у відповідь США, які відсунули вступ Росії до Світової організації торгівлі.

Окрім того, глави держав пообіцяли об'єднати економічний ЄвроАзЕС із військово-політичною Організацією договору про колективну безпеку, що фактично означає своєрідну реанімацію СРСР на залишках пострадянського простору.

А тому вельми примітною видається пропозиція російського прем'єра Михайла Фрадкова своєму українському колезі поміркувати про перспективи включення України в ЄвроАзЕС.

Власне, іншого очікувати не доводиться. Бо з 1991 року стратегія російських правителів була спрямована на одне: поступове поглинання України. Як економічними, так і політичними методами, тобто батогом і пряником.

Володимир КОРОЛЮК.

Зима спитає суворо

Дефіцит прогнозного балансу надходження-споживання природного газу України на 2006 рік великий, повідомив віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв у Києві в четвер під час наради з підготовки до зимового періоду.

«Можна чітко констатувати факт, що маємо на сьогодні майже 8 млрд. кубів дефіцит природного газу... Є труднощі в постачанні газу, є труднощі в оплаті, є труднощі у фінансовому становищі самого підприємства «Нафтогаз України», — сказав він.

Андрій Клюєв повідомив, що уряд має намір ліквідувати до лютого—березня 2007 року касовий розрив НАК «Нафтогаз України» у розмірі 8 млрд. грн., зокрема за рахунок прийняття спеціальних законів.

«Із НАК важка ситуація, особливо все, що стосується її фінансового становища. Нам разом з Мінфіном, ДПАУ доведеться вдатися до низки законодавчих ініціатив, щоб витягнути її з тієї ями, у якій вона опинилася, хоча б до лютого—березня наступного року», — сказав віце-прем'єр. «План дій є, треба його реалізувати», — додав він.

А. Клюєв наголосив, що, крім фінансового оздоровлення, першочерговим також є завдання забезпечення чітких постачань газу і його оплати споживачами.

■ ДО 15-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Півострів святковий

(Початок на 1-й стор.).

У всіх бібліотеках, клубах, палацах і центрах культури та дозвілля відкрито книжкові виставки «Хай буде вільна Україна на всі віки, на всі часи!», «Регіональна Україна», години просвіти «З чого почалася наша незалежність», «Україна на шляху в Європу», «Молодь за незалежність», «Незалежна Україна з надією на майбутнє», «Як ми стали незалежними», «Вічно живи, Україно!», «Незалежність: віхи історії», «Символи нашої держави», «Незалежність — стан душі».

— В усіх регіонах півострова пройдуть державні торжества, — переконують організатори свят у різних містах, селищах і селах краю.

У Феодосії відбудеться Всеукраїнський фестиваль української книги з виставками книг і картин, презентаціями кращих доробків відомих майстрів слова, круглим столом «Українська книга сьогодні й завтра», гуляння «Ми всі твої діти, Україно». В Ялті — музичні свята «Серце моє, Україно» та «Народження України». Євпаторія відкрила краєзнавчі читання «Чумацький шлях» й виставки «Українська вишиванка». В Армянську — народні гуляння «Вишнева моя Україно», Бахчисараї — святковий концерт хорів і вокалістів «Моя Україна», у Роздольному — фестиваль «Квітни, моя Україно!» і свято «Краю мій чудовий», у Совєтському — конкурс краси «Україночка», в Джанкойському районі — фестивально-музичні гуляння «Оспівана поетами земля — це Україна, матінка моя», у Красноперекопському — низка концертів «Тобі, Україно, наші пісні», в Ленінському — районне свято «Співає рідна Україна», у Чорноморському — свята «Український рушник» і «Козацька сторона», у Красногвардійському — фестиваль народної творчості «Батьківщина моя — Україна»...

Барвисті народні гуляння, молодіжні розважальні програми й святкові концерти звеселять найдальші глибинки півострова.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Гортаючи минулого сторінки

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Саме таким розділом відкривається книжково-ілюстративна виставка «Стань же окрасою цілого світу, наша свята Україно!», яку презентували вчора у Національній парламентській бібліотеці з нагоди 15-ї річниці незалежності.

Тут — панорама історії, культури, літератури, мистецтва, галерея діячів, які в різні часи зробили великий внесок в розвиток української держави. Скажімо, сторінку «Слава козацька не вмре, не поляже» представлено документальними, історичними, художніми матеріалами з історії українського козацтва Запорозької Січі, а також виданнями про відомих представників козацького стану. А документи з блоку «Встане правда! Встане воля!» охоплюють великий історичний період, пов'язаний з боротьбою українського народу протягом XVIII—XX століть за створення своєї незалежності.

Одне слово, завдяки цьому унікальному літопису відвідувачі відчують, як давня і вистраждана мрія українського народу мати незалежну державу ставала реальністю.

Погуляти до Гуляйполя

(Початок на 1-й стор.).

«Перлини степу» (Київ), «Мертвий півень» (Львів), «Перкалаба» (Івано-Франківськ), «От Вінта» (Рівне), «Гуцул Каліпсо» (Чернівці), «П@п@ Карло» (Харків), «Вій» (Київ), «Русичі» (Білгород-Дністровський), «Вася Club» (Київ), «Хорта» (Запоріжжя), «Трансформер» (Полтава), «Ойра» (Харків), «Арахнофобія» (Полтава). А Олександр Власюк (гурт «Вій»), відомий як «лірник Сашко», навіть скасував свій виїзд до США, запланований на День незалежності України. Крім того, у мистецькому святі візьмуть участь барди Едуард Драч і Анатолій Сухий та письменники, серед яких Сергій Жадан, Лесь Подерв'янський, Світлана Поваляєва, Андрій Кокотюха, Іван Драч та багато-багато інших. А ще у планах організаторів — презентація 12-серійного фільму «9 життів Нестора Махна» (режисер-постановник М. Каптан).

Окрім концертної програми, заплановано карнавально-розважальні акції та конкурси «Махновські читання», «Поетичний боді-арт», «Гонки на тачанках», «Хата-читальня лірника Сашка», «Бардівська ватра». Проведення фестивалю здійснюється за підтримки Міністерства молоді та спорту, Міністерства внутрішніх справ та Міністерства культури. Також до участі у святі запрошено показовий духовий оркестр МВС.

Олена СКРИПКА.

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Пункт 5 розділу XV «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376) викласти в такій редакції:

«5. Період роботи до 1 січня 1991 року в районах Крайньої Півночі та місцевостях, прирівняних до районів Крайньої Півночі колишнього Союзу РСР, а також на острові Шпіцберген зараховується до страхового стажу в порядку і на умовах, передбачених законодавством, що діяло до 1 січня 1991 року.

Пільгове обчислення страхового стажу застосовується для осіб, які працювали в районах Крайньої Півночі та місцевостях, прирівняних до районів Крайньої Півночі, та на яких поширювалися пільги, передбачені для працюючих в районах Крайньої Півночі та місцевостях, прирівняних до районів Крайньої Півночі, відповідно до Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 10 лютого 1960 року «Про впорядкування пільг для осіб, які працюють в районах Крайньої Півночі і в місцевостях, прирівняних до районів Крайньої Півночі», постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 10 лютого 1960 року № 148 «Про порядок застосування Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 10 лютого 1960 року «Про впорядкування пільг для осіб, які працюють в районах Крайньої Півночі і в місцевостях, прирівняних до районів Крайньої Півночі», Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 26 вересня 1967 року «Про розширення пільг для осіб, які працюють в районах Крайньої Півночі і в місцевостях, прирівняних до районів Крайньої Півночі».

Пільгове обчислення страхового стажу провадиться на підставі трудової книжки, або письмового трудового договору, або довідки, в яких зазначено період роботи в районах Крайньої Півночі та місцевостях, прирівняних до районів Крайньої Півночі, та користування пільгами, передбаченими вищезазначеними нормативно-правовими актами».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
26 липня 2006 року.
№ 32-V.

З'їхався цвіт з усього світу

(Початок на 1-й стор.).

Як сказала заступник міністра культури і туризму України Ольга Костенко, концепція нинішнього форуму українців грунтується на ідеї консолідації наших земляків, незалежно від місця їх проживання, та зміцнення авторитету держави. Українці, які мешкають за межами Вітчизни, є складовою частиною нашого етносу, вони збагачують, урізноманітнюють та утверджують нашу присутність у світі. Кожна зарубіжна громада є не лише джерелом поширення відомостей про Україну, а й унікальним чинником налагодження взаємовигідного торгово-економічного та культурного співробітництва.

Щоб якомога міцніше пов'язати наших земляків з Батьківщиною, підготовлена велика мистецька програма. Напередодні в «Українському домі» відкрилася виставка «Українська книга сьогодні», в якій беруть участь понад 100 видавництв. Вони представляють 50 тисяч своїх найкращих книг останніх десятиліть. Крім того, в рамках форуму в Національному художньому музеї та у міському музеї «Духовні скарби України» проходять виставки здобутків майстрів образотворчого мистецтва, подарованих нашій країні закордонними українцями. Також представлено роботи видатного кераміста Сергія Редька, відкрилися виставка переможців міжнародного конкурсу малюнків дітей та юнацтва українського зарубіжжя «Моя Україна», виставка мистецьких цінностей і старожитностей, а також світлин з промовистою назвою «Наші у світі».

Концертна програма представлена трьома напрямами. В Національному палаці мистецтв «Україна» сьогодні ввечері учасники зібрання слухатимуть заключний концерт Всесвітнього фестивалю закордонного українства. А наступного дня в Національній опері майстерність демонструватимуть, як висловився один із організаторів заходу Сергій Проскурня, успішні вихідці з України, котрі свій талант транспортували у світ. Зокрема, це Андрій Шкурган — соліст трьох світових опер, добре знані у світі Вікторія Лук'янець, Валентина Блащук, диригуватиме Кирило Карабиць, який також працює в Україні та Франції, та інші. Завершиться форум великим етно-гала-концертом на Співочому полі.

Окрім свята і культурної програми наші колишні земляки працюватимуть по секціях. У рамках форуму пройдуть «круглі столи», присвячені питанням мови та освіти, науки й медицини, екології, історії та сьогодення. А також «круглий стіл» з питань штучного Голодомору в Україні 1932—1933 років. Очікується, що ця подія матиме широкий міжнародний розголос, з огляду на наближення 75-ї річниці трагедії. Підсумком його має стати ухвалення Звернення його учасників до міжнародної громадськості та міжнародних організацій, зокрема і ООН, щоб домогтися визнання на міжнародному рівні Голодомору в Україні 1932—1933 років актом геноциду українського народу.

Ще один аспект, який істотно відрізняє нинішній форум від попередніх, це досить потужна його бізнесова частина. Як повідомила Ольга Костенко, ще на підготовчому етапі форуму було домовлено про сприяння та проведення найближчим часом інвестиційного форуму за участі бізнесової еліти українського зарубіжжя. Тож на меті ще й залучення фінансів у нашу економіку.

У свою чергу держава обіцяє усіляко сприяти в популяризації українського в кожній діаспорі. Проте не скрізь це вдається. Якщо на Заході українці мають школи, видання, культурні центри тощо, то наші найближчі сусіди, як з гіркотою констатував один із координаторів форуму Михайло Горинь, де найчисельніша українська громада, лише на Камчатці спромоглися відкрити один український клас у недільній школі. Там навчається 25 дітей. Щоправда, Ольга Костенко була дещо оптимістичнішою. Цьогоріч у Москві таки запрацювала українська бібліотека, де всі бажаючі можуть почитати наші видання, зайти на інтернет-сайти, просто поспілкуватися. Її мета, як і нинішнього форуму, — об'єднати українців зарубіжжя для спільної праці на Батьківщину.

Марина КРИВДА.

НАША ДОВІДКА:

Вперше Всесвітній форум українців пройшов у Києві 1992 року. За часи незалежності українці зарубіжжя збиралися тричі. Вважається, що за всі чотири хвилі еміграції з нашої країни виїхало майже 10 мільйонів співвітчизників.

На знімку: під час прес-конференції напередодні відкриття IV Всесвітнього форуму українців. **Зліва направо:** Михайло Горинь — голова Української всесвітньої координаційної ради, Ольга Костенко — заступник міністра культури і туризму та Сергій Проскурня — виконавчий директор IV Всесвітнього форуму українців.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Лихо — не дуда, грати не вмієш, а кинути — не смієш

12 липня 2005 року в п'ятсотлітній історії невеликого районного центру Рені, що на півдні Одеської області, на березі Дунаю, стало воістину чорним днем. Протягом 12 годин на місто випала трирічна норма опадів. Цілі вулиці виявилися затоплені, під водою опинилися будинки, багато з яких, переважно глинобитні, просто були зруйновані.

Юлія Олендар, котра мешкала на вулиці Третього гвардійського полку, встигла врятувати лише документи. Валерій Мунтян розповідав мені, що коли вода в хаті піднялася вище за рівень людського зросту, він кинув рятувати будинок і виніс з нього сімдесятирічну маму. Лариса Григоренко, вчителька школи №3, вискочила з будинку з дочкою в чому була, захопивши тільки документи.

Такі моторошні історії мені під час відрядження в Рені розповідали десятки людей. Лихо, яке звалилося на місто, стало найбільшою трагедією за останні сто років.

— Коли вода зійшла, — розповідає голова Ренійської районної ради Володимир Марченко, — почали підраховувати збитки. У зоні підтоплення опинилося 1500 будинків, 125 з яких виявилися цілком зруйнованими. 331 ренієць залишився без даху над головою.

12 вересня 2005 року було підписано розпорядження Кабінету Міністрів України № 392-р «Про виділення коштів для проведення невідкладних заходів з ліквідації наслідків стихійного лиха в місті Рені». Відповідно до урядового документа із резервного фонду державного бюджету виділялося 14 мільйонів гривень для будівництва 125-квартирного мікрорайону під відселення потерпілих від зливи. Ще три мільйони виділялося на відбудовні роботи.

6 жовтня гроші на ліквідацію наслідків стихійного лиха надійшли в Одеську обласну державну адміністрацію.

На вулиці Комсомольській, 100 завирувало будівництво. За його перебігом спостерігало все місто, і передусім ті, хто залишився без даху над головою і кому «світила» важка зима по чужих хатах, у родичів.

Коробки житлових будинків зростали, як кажуть, на очах — не щодня, а щогодини. Звісно, що і настрій у людей був гарний.

Хоч як намагалися будівельники, але до нового 2006-го здати в експлуатацію п'ять п'ятиповерхових вони не встигли. Їм вдалося освоїти тільки 6,9 мільйона гривень. Залишок виділених Кабміном коштів у сумі 7,3 мільйона гривень було повернено у державний бюджет.

Чому будівництво було не завершено і тепер законсервовано?

Начальник управління будівництва і реконструкції Одеської обласної державної адміністрації Микола Фарик каже, що нормативні терміни будівництва 125-квартирного комплексу становлять дев'ять місяців, і воно мало бути завершено тільки в червні. А до першої річниці стихійного лиха всі 125 постраждалих родин повинні були одержати ордери і ключі від новеньких квартир. Тобто навіть якби будівельники працювали 24 години на добу, вони не змогли б побудувати до Нового року житловий мікрорайон.

Окрема розмова — хто робив заздалегідь нездійсненний кошторисний розрахунок коштів на будівництво п'яти будинків? Відповідь на це запитання знайти не вдалося.

Звичайно, підтопленці, які чекали новосілля, забили тривогу. Багатьом з них довелося зимувати в землянках, сараях, знімати куточки, у будівельних вагончиках. Дев'ять осіб минулої зими від хвороб померли і вони вже не дізнаються, що таке радість новосілля.

У 2006 році керівництво Одеської області активно брало участь у передвиборній кампанії, а колишній глава регіону Василь Цушко в лютому пішов у відпустку.

З Києва, куди із запитами про поновлення фінансування будівництва зверталося керівництво області, приходили відповіді приблизно такого змісту: «Подальше фінансування неможливе, бо заходи з усунення наслідків надзвичайної ситуації вже не є такими і не передбачені законом. Вони мають у 2006 році плановий характер, і тому використання коштів резервного фонду на ці цілі є порушенням чинного законодавства у частині їх цільового використання». Така відповідь, зокрема, за підписом заступника міністра Л. Мусіної надійшла з Міністерства економіки України. З точки зору закону відповідь із Мінекономіки сумнівів не викликає. Але з листів, з численного листування Одеси з Києвом нових будинків не побудуєш. А як бути людям? 330 осіб очікують абсолютно законної допомоги від держави і не можуть її отримати.

Чи є вихід із ситуації, що склалася? Звичайно, є. Перший з них — внести зміни в державний бюджет України на суму, якої бракує для завершення будівництва. Другий варіант — завершення будівництва за рахунок субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток регіонів, виконання заходів із запобігання аваріям і протидії техногенним катастрофам на об'єктах комунального господарства і на інших аварійних об'єктах.

Другий варіант, на думку керівництва Одеської області, є найефективнішим. Але Міністерство будівництва, архітектури і житлово-комунального господарства відмовилося погоджувати перелік об'єктів, висунувши вимоги, які, на думку фахівців, суперечать порядку надання субвенцій, затверджених постановою Кабінету Міністрів від 9 березня 2006 року.

Плутанина між відомствами, прагнення одного міністерства перекласти рішення життєво важливої для постраждалих проблеми призвели до загострення суспільно-політичної ситуації в районі. Районний центр виявився практично кинутим напризволяще.

У цьому, до речі, переконався голова Одеської обласної ради Микола Скорик. Одну зі своїх перших робочих поїздок районами області він здійснив саме до Рені.

Він зустрівся з тими, хто другий рік живе без даху над головою.

Голова обласної ради Микола Скорик гострих запитань не уникав, а розмовляв з людьми чесно.

— Вам не мої пояснення потрібні, а житло. Шукати винних не збираюся. Ми постараємося, щоб хоча б частина людей до кінця року змогла одержати квартири. Я стукатиму руками і ногами там, де треба, щоб усе у нас вийшло. Якщо ми, влада, нічого не зможемо зробити, ви тоді матимете право сказати: «Не можете нам нічим допомогти — йдіть, займайтеся іншими справами».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Рені Одеської області.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

ЗАМІСТЬ ЕПІЛОГУ

Відбулася робоча зустріч Першого віце-прем'єр-міністра України Миколи Азарова з головою Одеської обласної ради Миколою Скориком. Під час зустрічі обговорювалося питання завершення будівництва житла для жителів райцентру Рені, потерпілих від стихійного лиха 12 липня 2005 року. Перший віце-прем'єр України Микола Азаров узяв вирішення цього питання під особистий контроль, запевнивши, що уряд надасть найближчим часом допомогу для завершення будівництва житла.

НОВИНИ
П'ЯТНИЦЯ, 18 СЕРПНЯ 2006 ■ № 153 (3903)

Учора до Амстердама літаком прибули двоє українців, звільнених з полону в Нігерії (УНІАН)

Кабмін планує створити експертну групу для вирішення питання про подальше використання трубопроводу «Одеса—Броди» (УНІАН)

■ У НОМЕР

Шкільне новосілля

Житомирщина. Завтра в селищі Мар'янівка Баранівського району відбудеться урочисте відкриття нового шкільного приміщення. Тут добудовано чотири класи на сто учнів. Шкільне новосілля цікаве тим, що відбулося завдяки Українському фонду соціальних інвестицій. Почав він свою діяльність з того, що відібрав у кожній області по два найбільш проблемні райони. Затим їх територіальні громади самі визначали найпекучішу проблему, на вирішення якої варто спрямувати кошти. У Мар'янівці були й інші ідеї, зокрема газифікація селища. Але люди вирішили: насамперед треба подбати про дітей. Ще одна особливість проекту фонду: 90 відсотків коштів виділяє він, решту має віднайти сама громада. Тобто реалізація цього проекту для мешканців селища склоробів є своєрідною школою самоврядування.

Олексій КАВУН.

■ ФОТОФАКТ

Серед міста горів автобус

Полтава. Так завершив свою 13-річну «кар'єру» пасажирський ЛАЗ-695, що належав Полтавському АТП-15327. Під час руху в районі вулиці Зінківської в автобусі виникла пожежа. На щастя, жертв та потерпілих немає.

Фото ЦП УМНС України в Полтавській області.

Герою-рятівнику — одинадцять

Хмельницький. У списку кандидатів на звання героя-рятівника року з'явилось ім'я одинадцятирічного школяра із Старокостянтинова Ігоря Олійника. Хлопчик відпочивав на канікулах у бабусі в селі Гребінники. Разом з іншими дітьми бавився на березі річки, коли побачив, як один із хлоп'ят зісковзнув із берега і почав тонути. Хоча Ігор і сам не дуже добре плаває, проте, не вагаючись, кинувся рятувати друга. Восьмилітній Вітя Пивоварчук уже добряче встиг наковтатися води, коли йому простягнув руку допомоги маленький рятівник.

Ірина КОЗАК.

Від податкової не сховаєшся

Запорізька область. Біля одного із банків обласного центру співробітники податкової міліції затримали двох місцевих жителів. Останні отримали там майже 200 тисяч незаконно проконвертованих гривень. Готівку знімали з банківського рахунку одного із підприємств. У ході подальшої перевірки встановили, що посадові особи цього підприємства під час складання бухгалтерської та податкової звітності завищували податковий кредит з податку на додану вартість. У такий спосіб їм удалося приховати від оподаткування майже мільйон гривень. За даним фактом порушено кримінальну справу, ведеться розслідування.

Микола МАНЬКО.

Серпень — час бензинової кризи

(Початок на 1-й стор.).

Нагадаємо, що тодішній Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко пропонувала забарвлювати дизпаливо для селян і продавати його за дешевшою ціною. Цього року уряд на останньому засіданні прийняв рішення до 21 серпня стабілізувати ціни на нафторинку. Результат — у багатьох областях паливо стало дефіцитом, а ціни на нього вперто зростають щодня на 3—5 копійок.

Як повідомляє наш власний кореспондент у Хмельницькій області Ірина КОЗАК, заправитись у ці дні в регіоні стало проблематично. Дуже часто водії чують у відповідь, що бензину обмаль, а тому заливають його в автомобілі лише тих власників, хто має відповідні талони і картки. А коли і за якою ціною пальне з'явиться на заправках, їх працівники коментувати не беруться.

У Чернігові, як передає наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО, бензин продається вільно без талонів та ажіотажу. Проте ціна на нього невпинно зростає. Так, за даними на вчора, А-95 ішов по ціні 4,70 гривні за літр, тоді як на день раніше коштував 4,65 грн.

А от **у Криму** Державна інспекція за цінами рапортує про зниження цін на нафтопродукти. Проте їхня ціна не відрізняється від столичної — за літр 95-го тут теж просять 4,70 гривні, **повідомляє наш власний кореспондент в АРК Віктор ХОМЕНКО.**

Найдешевший бензин — у Харкові. Там, **за повідомленням нашого власного кореспондента Миколи КОСОГО,** літр А-95 коштує 4,5 гривні, а дизпаливо — 3,80 грн., на відміну від решти регіонів, де за нього просять 4,10 грн.

Підвищуються щодня на 1—3 копійки ціни на пальне і на Луганщині.

Прем'єр-міністр України Віктор Янукович називав процес стабілізації цін на нафтопродукти в регіонах непростим. Про це він заявив журналістам у Сімферополі. «Ми не ставимо завдання «ходити з палицею», — сказав український прем'єр. Він додав, що в частині регіонів вдалося закріпити ціни на нафтопродукти на рівні, про який нафтотрейдери домовилися з міністром палива і енергетики Юрієм Бойком, а в деяких регіонах — поки що ні.

Підготували Тетяна ПАСОВА, Олена СКРИПКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ракета вибухнула, бо перегрілася рідина

Нарешті встановлено причини липневої аварії ракети-носія «Дніпро» з 18 міні-супутниками на борту.

На думку спеціалістів, вона вибухнула через короткотермінове порушення працездатності гідроприводу камери згоряння двигунної установки, що спричинило перегрів робочої рідини в трубопроводі. Такий попередній висновок оприлюднила спеціальна міжвідомча комісія з українських та російських фахівців із ракетобудування, що впродовж кількох тижнів працювала у Дніпропетровську в державному конструкторському бюро «Південне» імені Янгеля. Комісію очолював генеральний директор Центрального науково-дослідного інституту машинобудування Російської Федерації Микола Анфімов.

Спеціалісти також підтвердили, що ракета впала за 150 кілометрів на захід від міста Байконур в пустинній місцевості, збитків екології Казахстану не завдано.

Триває аналіз фрагментів на місці аварії. Комісія дала доручення на проведення додаткових досліджень. Отже, остаточний висновок ще попереду.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Ще раз про свободу слова

У Рівному відбувся показ документального фільму журналіста Ігоря Чайки «Соло для медіа». Стрічка розповідає про стан свободи слова в Україні у 2005—2006 роках. Частина фільму присвячена рівненським подіям — судовим позовам можновладців до окремих видань та журналістів.

Олександра ЮРКОВА.

Попит на «Богдани» зростає

У липні на черкаському промисловому майданчику корпорації «Богдан» виготовлено 231 пасажирський автобус. Це майже на 34 відсотка більше, ніж за аналогічний період минулого року. «Богдани» охоче купують перевізники як України, так і близького зарубіжжя. А загалом цьогоріч корпорація випустила 1430 автобусів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У столичному Маріїнському парку триває дернування газонів, які постраждали під час розміщення в цьому місці наметових містечок пікетувальників. Заздалегідь вирощену дернину завозять у рулонах з розсадника «Теремки», що в селі Малютинка. Роботи планується закінчити до 15-ої річниці незалежності.

Шумить, вирує Сорочинський ярмарок

(Початок на 1-й стор.).

А в культурній програмі візьмуть участь близько п'яти тисяч професійних і самодіяльних артистів з України та з-за кордону. Організатори ярмарку очікують, що за чотири дні роботи тут побуває до півмільйона відвідувачів.

Одними з перших відвідали Великі Сорочинці представники дипломатичних місій (серед яких і п'ять послів), які працюють в Україні. Це — працівники посольств Росії, США, Білорусі, В'єтнаму, Хорватії, Малайзії, Узбекистану, Нігерії, Угорщини, Литви, Латвії та Естонії. Усі вони вперше побували на ярмарку, а більшість — і на Полтавщині взагалі.

— Я пам'ятаю, як ще в школі ми вивчали творчість Гоголя, — зауважив у розмові з кореспондентом «Голосу України» Надзвичайний і Повноважний Посол Литви в Україні Альгердас Кумжа, — і я, читаючи його «Сорочинський ярмарок», сам собі думав: а чи доведеться мені колись принаймні побувати в тих краях? І ось я тут — мрія здійснилася! До речі, і в нас слово це звучить майже по-вашому — «йомарка». Вони останнім часом теж повсюди в Литві відроджуються, але й нам є чого у вас повчитися. Тож хай живе Сорочинська «йомарка»!

Офіційне відкриття ярмарку відбулося вчора. Цього разу на центральній арені ярмаркового містечка — садибі Хіврі — свято розпочалося театралізованою виставою «за участю» Івана Котляревського, Марусі Чурай і, звісно ж, самого Миколи Васильовича Гоголя та героїв його творів.

Того ж дня на гостей ярмарку чекав і фестиваль фольклорних колективів України, концертна програма «Україна — велика родина» за участю колективів, які представляють на Полтавщині національні меншини, розважально-ігрова програма «Козацькі розваги», традиційні «Пісні Сорочинського ярмарку» та новий конкурс — «Кращий співак ярмарку». До речі, серед новацій і аукціон із продажу елітних коней верхової та рисистої порід. І це лише протягом одного дня!

Наступні теж обіцяють бути не менш цікавими. Втім, що там казати! Приїздіть у Великі Сорочинці — побачите на власні очі. І не лише побачите, а й обов'язково щось та придбаєте. Адже місцеві жителі вже давно підмітили: за роки існування ярмарку вони зроду не бачили людини, яка б пішла з ярмаркового майдану з порожніми руками.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Фото автора.

Англійське літо

У дитячому таборі «Примор'я», що в селі Залізний Порт Голопристанського району Херсонщини, відкрито тематичну зміну «Літо з англійською». 120 дітей пільгових категорій вивчатимуть тут іноземну мову за трьома рівнями, залежно від результатів тестування. Фінансують відпочинок обласний бюджет, Фонд соцстрахування та батьки.

Вл. інф.

«Мерседес» збив трьох інспекторів

Сталося це, коли вони на Бориспільській трасі під Києвом оформляли нічне ДТП. Один інспектор стояв біля «Жигулів», двоє знаходилися в салоні, коли ззаду в'їхав «Мерседес». Його водій — мешканець Полтави — був тверезим, але, припускає заступник начальника Департаменту ДАІ МВС України полковник Леонід Миколаєнко, тиснув не менш як 150 кілометрів на годину. Свідченням тому — понад сто метрів гальмівного шляху, пошкоджено п'ять метрів металевої транспортної огорожі та понівечено патрульні машини «Жигулі» і джип «Сузукі». Остаточне слово — за автотехнічною експертизою, яка встановить реальну швидкість.

У двох інспекторів — струс мозку й пошкодження грудної клітини. Третій прийшов до тями: у нього перелом тазу та ушкодження хребта. Лікарі обіцяють, що усі житимуть.

Сам винуватець нічної пригоди — співробітник Полтавського відділення «Приватбанку» — перебуває під вартою у Дарницькому районному управлінні міліції. Йому загрожує до п'яти років позбавлення волі.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Пам'ять під опікою

Фахівці харківського приватного спеціалізованого підприємства «Меморіал-Схід» за угодою з Народною спілкою Німеччини ведуть на Луганщині розкопки в місцях поховання німецьких військових. Зокрема, роботи тривають на території загальноосвітньої школи №3 міста Кіровська, де у роки Великої Вітчизняної війни був розташований військовий госпіталь. Уже знайдено останки більш як 30 німецьких солдатів, які брали участь у боях і загинули або були поранені і померли у шпиталі. Сьогодні під опікою спілки перебувають понад 500 військових цвинтарів у 35 державах.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

■ КОНТРАБАНДА-СТОП

Попався на граматиці

Нещодавно на митному посту «Тиса» Чопської митниці затримано сріблясту «Хонду» з дипломатичними номерами. Кермував нею працівник посольства Монголії в Росії. Для перетину українсько-угорського кордону він обрав «зелений коридор» і цим автоматично засвідчив, що не має предметів, обов'язкових для декларування. Але увагу митників привернуло те, що термін дії його дипломатичної картки минув ще 30 липня. Та й слово «аташе» чомусь було написано «атеше», а печатки, що мала засвідчувати оригінальність документа, взагалі не було. Тому водія попрохали надати автомобіль для митного огляду. У сидіннях, дверцятах, запасному колесі та інших конструктивних порожнинах авто виявлено 1500 пачок цигарок, в аптечці 12 пігулок фенобарбіталу — препарату психотропної дії. Як повідомила пресслужба Чопської митниці, за фактами контрабанди складено протокол про порушення митних правил. Про це поінформовано почесне консульство Монголії в Україні, **повідомляє наш власний кореспондент на Закарпатті Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

Контрабанда на автомобілі не пройшла і на Луганщині. Там на митному пункті пропуску «Ізварино» після заповнення декларації та огляду було затримано автомобіль «Субару» з українськими номерами. Проведений повторний ретельний огляд авто виявив у розташованій за заднім сидінням схованці поліетиленовий пакет з великою партією іноземної валюти. Водій зізнався, що мав намір незаконно перевезти через кордон України близько двох мільйонів доларів США. Це вже друга велика здобич луганських митників. У жовтні минулого року також з легкового автомобіля було вилучено більш як три мільйони доларів, **передає наш власний кореспондент на Луганщині Алла АНТІПОВА.**

Чекають на миротворців

Ізраїль розпочав виведення своїх військ з південного Лівану, передаючи контроль за територією тимчасовим силам ООН. Представники командування ЦАХАЛ заявили, що остаточне виведення військ залежить від розгортання миротворчих і ліванських сил у регіоні.

А уже вчора вранці 2-тисячний контингент ліванських військ ввійшов у південну частину країни. Нагадаємо, що відповідно до резолюції Ради Безпеки ООН, у 30-кілометровій буферній зоні на південь від річки Літані планується розміщення 15 тисяч солдатів ліванської армії і 15 тисяч миротворців з інших країн. У середу французький міністр оборони повідомив, що Франція готова взяти на себе командування силами ЮНІФІЛ у Лівані до лютого. Крім Франції, згоду на відправлення своїх військових у зону конфлікту дали Італія, Туреччина, Малайзія та Індонезія, **повідомляє «ForUm».**

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

На знімку: на столичному майдані Незалежності активісти молодіжного об'єднання «Че Гевара» провели акцію в пам'ять про жителів Лівану, які загинули від агресії з боку Ізраїлю.

«Некрасива» Неллі Уварова приїхала до Києва

До столиці України виконувачка ролі Каті Пушкарьової у серіалі «Не родись вродлива» завітала у ролі ведучої ток-шоу. Нову телепередачу під назвою «Красуні» на одному із київських каналів глядачі зможуть подивитися вже на початку вересня.

У Києві на Неллі Уварову **(на знімку)** чекає подвійний дебют — по-перше, у ролі ведучої, а по-друге, ще й на українському телеканалі. Після приїзду до України акторку приємно здивувала гостинність наших жінок, для яких та про яких і буде новий проект. Майбутні героїні «Красунь» — звичайні жінки, які розповідатимуть невигадані історії життя: про виховання дітей, взаємовідносини з чоловіками, побутове «рабство», чоловічу та жіночу логіку. Не залишаться поза увагою і глядачі: вони братимуть активну участь у програмі, обговорюючи проблеми та висловлюючи власні думки.

Відповідаючи на запитання журналістів, Неллі Уварова зізналася, що красунею себе не вважає, але все-таки любить чути компліменти на свою адресу. Особливо після серіалу «Не родись вродлива», де грала гидке качення. Крім того, акторка додала, що, незважаючи на участь у телепроекті, залишати театр та кіно не збирається. Тож прихильники можуть чекати на нові прем'єри.

Анна БОЙКО.

Київ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Пошуки туристів почалися

Російські рятувальники почали операцію з евакуації восьми українців, котрі потрапили під снігову лавину на льодовику «Лівий Маашей» під перевалом «Надія» у Кош-Агачському районі Алтаю в Росії. Незважаючи на те, що погодні умови на перевалі, де перебувають українці, залишаються складними, прибуття рятувальників на місце очікувалося на вчорашній вечір. Нагадаємо, що, на жаль, один український турист загинув і один поранений унаслідок потрапляння 14 серпня під снігову лавину.

США

Аварія в підземці

У Нью-Йорку під час пожежі в метро постраждали 15 чоловік, близько чотирьох тисяч були евакуйовані. Загоряння сталося на станції «DeKalb Avenue» під час вечірньої «години пік». Лінію одразу знеструмили і почалася евакуація людей. За даними місцевої влади, загорілася дерев'яна конструкція, розташована за платформою, але про причини загоряння не повідомляється. Більшість потерпілих отруїлися димом, на сьогодні їхній стан не викликає побоювань.

ЧЕХІЯ

Новий уряд як ліки від кризи

Уряд Чехії, очолюваний соціал-демократом Іржи Пароубеком, у повному складі пішов у відставку. Президент країни Вацлав Клаус прийняв відставку, однак попросив Пароубека продовжити виконання своїх обов'язків доти, доки не буде сформовано новий кабмін. Очікується, що посаду прем'єра обійме лідер правоцентристської партії громадянських демократів Мирослав Тополанек. Формування нового уряду має покласти кінець політичній кризі, яка розпочалася в Чехії після парламентських виборів 2 червня 2006 року.

Кримські обжинки

■ ВРОЖАЙ-2006

(Початок на 1-й стр.).

Лише Чорноморський район Криму зібрав з кожного гектара по 18,2 центнера. Тут традиційно найнижчий показник підготовки ланів і до осіннього засіву, практично ніхто не займається зрошенням. Тож і площі багаторічних скоротилися за останні п'ять років як удвічі.

Та й загалом на півострові під нинішній урожай на кожен гектар було внесено з посівом і у вигляді підкорму в середньому лише 25 кг чинної фосфорної речовини, що аж ушестеро менше, ніж було у дев'яності роки. А хто вніс по 35—40 кг, той і вийшов у лідери врожайності. Слабенько підвищується плодючість грунтів і за рахунок внесення органічних добрив: з початку року на один гектар кримських ланів їх внесли заледве... 0,15 тонни. А з виділених 1,8 млн. грн. з кримського бюджету на гіпсування аграрії півострова використали лише 544 тисячі.

«Збило» урожайність і нехтування зрошенням, адже із ще недавно поливних 400 тис. га нині було підготовлено тільки 144 тисячі. Найбайдужішими до зрошення у кримській зоні ризикованого землеробства виявилися чорноморці, білогірці, кіровці та бахчисарайці.

Проте, дякувати дощам, на кримські елеватори нині надійшло 138,2 тис. тонн продовольчої пшениці третього—четвертого класів. Пшениці третього класу — 31 тис. тонн, четвертого — 107 тис. тонн. На Кримському дочірньому підприємстві «Хліб України» повідомили, що на елеватори вже є майже 58 тис. тонн ячменю й одна тисяча тонн зернокукурудзи. Загальний обсяг сільгосппродукції, що надійшла на елеватори півострова, сьогодні вже перевищив 300 тисяч тонн.

Якість кримської пшениці нинішнього ужинку така: зерна першого й другого класу... немає зовсім. Третій клас становить 21 відсоток від валового збору, четвертий — 33, п'ятий і шостий — 46 відсотків. Тож із наміченої господарствами до реалізації пшениці щонайменше 280 тисяч тонн будуть неякісними, через що хліборобні господарства недоотримають 70 млн. грн. Усі уроки нинішніх жнив проштудійовано під час наради керівників районів на базі Чорноморського регіону, де вже нині прагнуть старанніше готуватися до осіннього засіву озимих культур. Пропозиції вивчають спеціальні робочі групи. Усе цінне знайде втілення у різних республіканських програмах.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

СУСПІЛЬСТВО
П'ЯТНИЦЯ, 18 СЕРПНЯ 2006 ■ № 153 (3903)

Петро СИМОНЕНКО:

ВЕЛИКИЙ ОБМАН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Анатомія політичного і соціально-економічного занепаду України

24 серпня — 15 років так званої незалежності України.

Я кажу про незалежність як про «так звану», тому що впала вона зненацька внаслідок антидержавного контрреволюційного перевороту, здійсненого антикомуністами в серпні 1991 року.

Зрозуміло, що 15 років — це надто короткий історичний період. Та проте його важливість залежить насамперед від тих подій, що відбувалися в політичному, соціально-економічному житті українського народу і нашої країни.

На жаль, склалося так, що в цій непростій ситуації наш багатостраждальний народ трудився, щоб хоч якось вижити. А в цей само час правлячий режим ділив і перерозподіляв у своїх інтересах владу, власність й інші сфери впливу, разом з тим грубо і нахабно дурив «свою націю» на всі боки, як тільки міг.

У трьох попередніх статтях представлено наш аналіз глибини негативних тенденцій політики Кравчука і Кучми, які в інтересах класу великих власників, що народжується, довели країну до небезпечної кризи, а обманутий народ — до соціальної прірви і убогості.

Посилюють ситуацію цинізм і фарисейство діяльності і бездіяльності «народного президента» Ющенка і його «любих друзів». Стало очевидним, що режим Ющенка, порівняно зі своїми попередниками, ще нахабніше обманює український народ, у геополітичному плані втягує Україну до НАТО, СОТ й інших прозахідних транснаціональних структур усупереч національним інтересам, загострює відносини з Росією й іншими країнами — членами СНД, різко активізує процеси майнового розшарування суспільства. Отож температура соціального кипіння доходить уже до критичної межі.

IV. КРИЗА НАЦІОНАЛ-ОЛІГАРХІЧНОЇ МОДЕЛІ

(Період президентства Ющенка (2004 — ..? роки)

Після піррової перемоги у третьому турі президентських виборів 2004 року Віктор Ющенко виявився власником значного політичного ресурсу.

По-перше, завдяки застосуванню західної американської технології маніпулювання громадською думкою очолюваний ним режим одержав певний кредит довіри з боку громадян і в підсумку практично необмежену владу.

По-друге, олігархічні групи, що програли, і їх парламентське лобі було на якийсь момент деморалізовано і не могли чинити будь-якого відчутного політичного опору.

На початку 2005 року Ющенку вдалося сформувати і провести через парламент кандидатуру нового Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, призначити новий склад уряду і губернаторів.

Отже, націонал-олігархічні групи, що перемогли, одержали у своє безпосереднє розпорядження всі владні важелі. Розподіл посад у Кабінеті Міністрів, секретаріаті Президента, силових відомствах, призначення голів обласних держадміністрацій відбувалося відповідно до квотного принципу між партіями і різними блоками і групами впливу, що підтримали Ющенка на президентських виборах. Тобто уся влада від далекого села до столиці України опинилася в руках «помаранчевої» команди. І сформована вона була не за принципом професіоналізму, а за принципом особистої відданості і догідництва.

Фактично відбулося те, про що ми, комуністи, завчасно попереджали народ ще в період передвиборної президентської кампанії. Узурпувавши владу, вчорашні правобуржуазні націонал-демократи миттєво «забули» свої обіцянки «Бандитам —в'язниці!», «Багаті допоможуть бідним». Головним для них стало особисте збагачення за рахунок остаточного розграбування залишків загальнонаціонального надбання, переділу у своїх інтересах власності конкурентів, подальшого посилення експлуатації і зубожіння трудящих.

Отже, вже перші кроки «помаранчевої» влади підтвердили її антинародний характер і загарбницьку природу. Під виглядом «реприватизації» почався активний перерозподіл власності на користь груп, що перемогли, і їхніх іноземних контрагентів. Почалася економічна блокада конкурентів, котрі програли. Було скасовано необхідні пільги для таких секторів промисловості, як металургія, хімічна і вугільна промисловість, машинобудування, ліквідовані вільні економічні зони, встановлено «свій» контроль над митницею. Підвищено залізничні тарифи. Почалося видавлювання груп, що програли, зі складу акціонерів великих підприємств.

Корупція вразила всі сфери управління й інститути влади, що набула всіх ознак компрадорського націонал-олігархічного режиму.

Під диктовку великого іноземного капіталу, що фінансував вибори Ющенка, пишуться нові приватизаційні плани. На продаж виставляється все, що ще не встигла продати попередня влада: шахти, залізниці, засоби зв'язку, земля і надра, які залишилися у власності держави.

Показовий приклад — проведення повторного продажу «Криворіжсталі», яку під час президентських виборів Ющенко обіцяв повернути в державну власність. Тепер це стратегічне підприємство продано індійській корпорації Міттал Стіл. Наслідки цієї «акції» уряду вже позначаються на соціально-економічному житті всієї країни і регіону безпосередньо.

Наступні об'єкти приватизації — монополіст на ринку телекомунікаційних технологій Укртелеком, Українська залізниця, Одеський припортовий завод, Нікопольський завод феросплавів, Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат окислених руд й інші стратегічно важливі українські підприємства.

Виконуючи замовлення транснаціонального капіталу, правлячий режим продовжує вести українську економіку до цілковитого занепаду. Деградують важка промисловість і машинобудування, руйнується сільське господарство. Національно безвідповідальна еліта робить усе, щоб підготувати країну до масштабного розпродажу, початок якому правлячі кола пов'язують із входженням України до СОТ на кабальних і руйнівних для вітчизняної економіки умовах. Тому незабаром наші громадяни володітимуть лише прапором, гімном і гербом.

Як і 2000 року, Тимошенко в ролі Прем'єр-міністра спробувала було перехопити контроль над енергетичними потоками і ринком енергоносіїв, що призвело до виникнення конфлікту з великим російським бізнесом, що контролює цю сферу в Росії і в Україні. За штучно створеною газовою кризою почалися бензинова, м'ясна, цукрова й інші, які хронічно стрясають країну.

Для зміцнення позицій на регіональному і місцевому рівнях було ініційовано адміністративно-територіальну реформу, яку справедливо відхилив народ. Як кажуть, галасу було багато, а користі мало.

Зовнішню політику української держави, як і в перший період незалежності, знову віддано в керування націонал-демократам. З маніакальною заповзятливістю вони продовжують абсолютно безперспективний і згубний для української держави курс на загострення відносин з Росією. До нашого найближчого сусіда і стратегічного партнера висуваються дедалі нові й нові абсурдні вимоги і претензії.

Починаються чергові спроби збивання антиросійських альянсів. Тепер до числа колишніх ГУАМівських «змовників» — Грузії, України, Азербайджану і Молдови підтягуються нові «союзники» — Польща і країни Балтії.

Під тиском своїх західних замовників, а точніше своїх справжніх хазяїв, політично залежні президенти України і Грузії ініціювали створення нового геополітичного проекту — «Балто-Чорноморської Співдружності». Завдання цієї ініціативи очевидні і неприкриті. Починається чергова спроба розколоти економічний простір СНД, сформувати санітарний кордон між Євросоюзом і Росією. Мета — експорт «кольорових революцій» до Росії, Білорусі й інших країн СНД, насадження в цих державах маріонеткових Заходу політичних режимів.

Отже, вище українське керівництво замість розвитку політичного й економічного співробітництва лише ускладнює діалог і провокує конфлікти з сусідами. Створюється клімат взаємної політичної недовіри, у якому говорити про прогрес економічної взаємодії вже не доводиться.

Дедалі більше ускладнює цю ситуацію агресивна політика керівництва України зі вступу до НАТО. Сьогодні цю надуману авантюрну ідею українського керівництва підтримує лише 15 відсотків населення, однак усупереч волі народу Президент Ющенко, міністр іноземних справ Тарасюк і міністр оборони Гриценко цинічно заявляють про те, що вже 2008 року Україна стане членом НАТО.

Отже, націонал-олігархічні групи, що прийшли до влади, продовжують колишню політику Кравчука—Кучми і ні на йоту не відступають від стратегії «великого обману».

І вже до середини 2005 року стало очевидно: новий олігархат, що прийшов до влади, зрадив інтереси довірливих виборців і не справляється з завданнями розвитку держави і забезпечення життєдіяльності суспільства.

Зрозуміло, річ не в персоналіях, а в системі, націонал-олігархічна політико-економічна модель не могла забезпечити докорінні перетворення в інтересах трудящих і підлягає негайній заміні.

По-перше. Політика переділу власності вкрай загострила не лише суперечності між трудом і капіталом, а й породила конфлікти між конкуруючими вітчизняними і закордонними транснаціональними олігархічними групами — і між переможцями й тими, що програли, і всередині «нової» системи влади старого режиму. Між Ющенком і його оточенням і командою тодішнього Прем'єр-міністра Тимошенко розгорнулася запекла боротьба за владні повноваження, газові фінансові потоки і сфери впливу. Ця боротьба супроводжувалася серією публічних скандалів, голосних заяв і відставок.

Крім того, спираючися лише на свої економічні інтереси, «нові» владні вітчизняні групи прозахідної орієнтації почали жорстку боротьбу проти російського капіталу. Конфлікт на енергоринку, особливо у визначенні ціни на російський газ, гостро порушив питання про забезпечення і енергетичної, і національної безпеки держави загалом.

По-друге. Зміна світової кон'юнктури (падіння цін і попиту на продукцію українських експортерів) і недальновидна економічна політика уряду призвели не лише до падіння темпів економічного розвитку, а й до виникнення реальної загрози стагнації. Знову загострилося питання забезпечення соціальної, а отже, й політичної стабільності.

По-третє. Протидія центральних і регіональних владних угруповань загострилася нав'язуванням ідеї про проведення адміністративно-територіальної реформи.

Як наслідок — напередодні конституційної реформи політичної системи і парламентських виборів 2006 року виконавча влада поринула у глибоку управлінську кризу. Країна опинилася перед загрозою хаосу. Послабшав контроль центральної влади над регіонами. Посилилися відцентрові тенденції. Катастрофічно упав рівень довіри народу до влади і провладних партій. Виникла реальна загроза сепаратизації і територіального розчленування України приблизно на дві частини — за- хідну й південно-східну.

Ці злочинні дії всієї «помаранчевої» команди мали місце і під час виборів до Верховної Ради й місцевих рад, і вже після виборів. Прикриваючися брехливими фразами про демократію, про потреби народу і якість життя, формуючи так звану «помаранчеву» коаліцію, вони здебільшого ділили портфелі і сфери впливу. При цьому про народ, про державу ніхто з них і не думав.

Водночас систематичне підвищення тарифів на газ й інші енергоносії призвело до різкого подорожчання інших товарів і послуг, посилило соціальну напруженість. З'явилися десятки тисяч нових безробітних насамперед у хімічній, металургійній, енергетичній галузях.

В обставинах, що склалися, завдяки вірно обраній тактиці дій, визначеній президією ЦК на основі рекомендацій пленуму партії, послідовній і принциповій позиції фракції КПУ, нам удалося не допустити формування так званої «помаранчевої» націонал-радикальної коаліції, запобігти політичній «змичці» капіталу і створенню «фінансово-промислової» коаліції у складі Партії регіонів і «Нашої України». Удалося також відвернути згортання політичної реформи і повернення до президентського авторитаризму, територіальний розпад України і громадянське протистояння.

Споводуючи конструктивні демократичні підходи до організації роботи Верховної Ради, наша фракція ініціювала створення Антикризової коаліції у складі КПУ, ПРУ і СПУ, запропонувала програму її дій, засновану на спільності низки передвиборних положень політичних сил, що ввійшли до коаліції. Ми чудово розуміли, що між нами — членами коаліції — є принципові ідеологічні і політичні розбіжності. Але ми реалісти і поважаємо результати волевиявлення наших громадян, що з тих чи тих причин проголосували за нинішній склад Верховної Ради.

Ми також розуміємо, що значна частина виборців, віддаючи свої голоси за праві партії і партії великого капіталу, по суті, голосували за ліві гасла й обіцянки, якими майоріли програми Партії регіонів, «Нашої України» і БЮТ.

Створюючи Антикризову коаліцію, комуністи ставили перед собою мету домогтися виконання правими політичними силами лівих передвиборних обіцянок.

Що стосується нашої тактики в період виборів керівництва Верховної Ради і парламентських комітетів, вона визначалася необхідністю об'єднати депутатів навколо розв'язання загальнонаціональних завдань, зробити їх повноправними учасниками законотворчого процесу попри фракційну приналежність і політичні погляди.

Створюючи Антикризову коаліцію, ми, комуністи, розуміли, що вона має вирішити першочергові загальнонаціональні завдання, що хвилюють сьогодні суспільство і країну.

У цьому плані ми запропонували у внутрішній політиці такі заходи: ліквідувати податок на додану вартість, посилити боротьбу з корупцією, запровадити мораторій на підвищення цін на хліб, продовольство і інші товари першої необхідності, тарифів на транспорті і житлово-комунальні послуги, здійснити тарифікацію заробітної плати, запровадити щонайменше до 2015 року мораторій на продаж землі. Пропонуємо створити спеціальну депутатську комісію Верховної Ради з питань координації цін і тарифів на енергоносії, надати їй повноваження вести міжпарламентські переговори з Державною Думою Росії з питань спільних дій на енергоринку, в тому числі з цін на газ й інші енергоносії.

Вважаємо за необхідне дотримуватися міжнародних норм із захисту мов і культур народів, що живуть у нашій країні, і надання відповідного офіційного статусу російській мові. Вважаємо також необхідним розширювати права громад і розвиток місцевого самоврядування, не допускати заміни пільг адресними виплатами і збільшення пенсійного віку тощо.

У зовнішній політиці пропонуємо прийняти закон про позаблоковий статус і недопущення втягування України в НАТО, що дасть можливість бути державою, незалежною від зовнішніх чинників. Розвивати дво- і багатосторонні відносини з країнами Євросоюзу й іншими країнами світу. Вступити до СОТ можна буде лише на основі врахування всіх національних інтересів, усіх соціально-економічних переваг і ризиків. Необхідно активізувати участь України у створенні Єдиного економічного простору, що дасть змогу вітчизняній промисловості зберегти колишні й одержати нові ринки збуту, підвищити обсяги виробництва, відкрити нові робочі місця, збільшити заробітну плату, збільшити податки.

Як бачимо, антикризові заходи потребують відповідальної позиції і народних депутатів, і всього суспільства.

Отже, підписуючи 7 липня 2006 року угоду про створення Антикризової коаліції, Компартія керувалася винятково інтересами людей і держави. Не перебороровши той розкол, що сьогодні є в нашому суспільстві, не забезпечивши конституційні права і свободи наших громадян на працю і відпочинок, освіту й медицину, на високу заробітну плату й доступне житло, на забезпечену старість, ми можемо завтра втратити Україну.

Комуністи упевнені, що на нинішньому етапі суспільного розвитку, в умовах глобалізації всіх сфер життя людини, необхідність Антикризової коаліції обумовлена пріоритетністю розв'язання загальнодержавних і загальнонародних завдань перед вузькопартійними й вузькокласовими.

Участь Компартії України в Антикризовій коаліції не є перешкодою для відстоювання інтересів наших виборців і виконання їхніх наказів, не відміняє боротьбу комуністів за торжество ідеалів миру, правди, добра і справедливості.

Ми залишаємо за собою право не лише на активну конструктивну критику, а й на всі форми протесту в разі, якщо дії і рішення наших партнерів суперечитимуть основним вимогам і умовам формування Антикризової коаліції.

До таких умов, і це зафіксовано в тексті коаліційної угоди, належить формування законодавчої, виконавчої і судової гілок влади на принципах кадрового професіоналізму, політичної й ідеологічної незаангажованості.

***Закінчення. Початок у «Голосі України» за 1, 22 липня, 5 серпня 2006 року.**

Вже до середини 2005 року стало очевидно: новий олігархат, що прийшов до влади, зрадив інтереси довірливих виборців

Відповідно до рішення Антикризової коаліції парламентська фракція комуністів підтримала кандидатуру лідера Партії регіонів Віктора Януковича на посаду Прем'єр-міністра і рішуче зажадала від Президента Віктора Ющенка внести цю кандидатуру на розгляд Верховної Ради, інакше наша фракція готова була піти на самостійне, без подачі Президента, голосування кандидатури Януковича на посаду Прем'єр-міністра і сформувати Кабінет Міністрів. Ми також готові були піти на дострокові президентські і парламентські вибори.

Ми виходили з загрози, що насувається, соціально-економічної катастрофи, хаосу державного управління, блокади бюджетного процесу, підвищення цін, що не припиняється, на товари і послуги, енергетичної кризи, що насувається, і неготовності країни до зими, низької ефективності виконавської роботи урядової команди й інших укрaй невідкладних проблем.

Усі ці категоричні вимоги ми, комуністи, принципово відстоювали в парламенті, на «круглому столі», а також на консультаціях у Президента з приводу можливого розпуску Верховної Ради. У результаті цих переговорів і дискусій мені довелося заявити, що «посада Президента в Україні є, а Президента немає».

Справді, Ющенко, сконцентрувавши у своїх руках величезні владні повноваження, віддавши країну в руки олігархів і американців, лише імітує свою так звану бурхливу діяльність. Він практично не впливає на політичні процеси, не може виконувати свої службові обов'язки і зобов'язання. Вся його діяльність чи, точніше, самодіяльність здійснюється тільки під тиском тих чи тих сил.

Отже, саме завдяки твердій позиції фракції Компартії було зроблено реальний крок з передавання, відповідно до положень політичної реформи, владних повноважень від Президента до Верховної Ради.

Однак Ющенко і його «помаранчеве» оточення, не бажаючи розставатися з владою, вдалися до відвертого політичного шантажу і, загрожуючи розпуском парламенту, поставили країну на межу громадянського конфлікту.

Для того, щоб відвернути увагу суспільства від своїх справжніх намірів — скасування завоювань політичної реформи і самоузурпації ним влади, Президент організував «круглий стіл» так званого національного примирення і, зловживаючи своїми повноваженнями, спробував розвалити Антикризову коаліцію, сформувавши нову в складі ПРУ, НУ, СПУ. Тобто таку коаліцію, яка б дала йому можливість реалізувати курс на вступ України до НАТО й СОТ, перетворити землю на товар, знищити канонічне православ'я в Україні, зруйнувати єдність східнослов'янської цивілізації й ін.

У свою чергу, Компартія використала можливості «круглого столу», щоб продемонструвати суспільству, хто реально, а не на словах, відстоює економічну і політичну незалежність України. Ми єдина політична сила, що не відступила від своїх передвиборних обіцянок і категорично висловилася проти вступу України до НАТО, проти бездумного і на кабальних умовах приєднання до СОТ, проти втручання держави у справи церкви і за свободу віросповідання, проти продажу землі сільгосппризначення і за запровадження податку на багатство. Ми також виступили за розв'язання гострих суспільних конфліктів цивілізованим шляхом — через проведення референдумів.

Виходячи з вищих інтересів народу, спираючися на позицію виборців, що проголосували за КПУ, я підписав 3 серпня 2006 року Універсал національної єдності, щоправда, з обмеженнями, що стосуються глибоких суперечностей у суспільстві і відбиті в наших програмних положеннях, зокрема: мовне питання, продаж землі, вступ до НАТО і СОТ, розвиток і поглиблення інтеграційних зв'язків у рамках ЄЕП, ставлення держави до церкви і деякі інші.

Як бачимо, для нас, комуністів, маневр для вибору в Верховній Раді України невеликий, на жаль, він обмежений волевиявленням народу. Отож ми свідомо зробили цей вибір, і час покаже, наскільки обґрунтованими були наші непрості дії.

Голосуючи за запропонований Верховній Раді склад уряду, в якому збереглися деякі одіозні фігури «помаранчевих» міністрів, фракція Компартії керувалася тим, що сьогодні необхідно завершити формування виконавчої гілки влади і створити умови для реалізації програми Антикризової коаліції. А політична реформа дає нам право заслуховувати звіти кожного міністра окремо, звільняти його з посади, яку обіймає, якщо він не виконує антикризову програму, і призначати тих, хто готовий працювати на совість і в інтересах людей.

Фракція комуністів рішуче використовуватиме ці конституційні можливості. Ми через парламент і громадськість контролюватимемо діяльність кожного міністра і вимагатимемо неухильного виконання антикризової програми —і з точки зору реалізації зовнішньо- і внутрішньополітичного курсу країни, захисту територіальної цілісності України, європейських інтеграційних процесів і збереження східнослов'янської єдності, і з точки зору корінних інтересів і конституційних прав наших громадян.

Сьогодні можна повторити слова Карла Маркса, сказані 160 років тому з іншого приводу, про те, що це «не стан, що має бути встановлений, не ідеал, до якого має пристосовуватися дійсність... це справжній рух, що знищує теперішній стан».

* * *

За п'ятнадцять років так званої незалежності громадяни України мали можливість сповна усвідомити, що Кравчук, Кучма і Ющенко з одного гнізда і уособлюють той самий національ-олігархічний режим.

Народ України стомився від бідності й убогості, від нахабної цинічної брехні цих тимчасових президентів і ще тимчасовіших урядів, їхньої патологічної неспроможності вивести країну на шлях прогресивного розвитку. Народ стомився від їхньої жадібності і зажерливості, продажності і корумпованості. Народ України вимагає конкретних і позитивних змін на краще, вимагає покласти край сваволлю національ-олігархічної моделі.

Отож мав рацію один відомий політик, котрий казав, що можна обманювати якийсь час якусь частину народу, але не можна обманювати увесь час весь народ.

Ось чому ми, комуністи, одним із своїх завдань вважаємо за необхідне зупинити цей великий обман українського народу, що триває п'ятнадцятий рік, припинити руйнівну анатомію політичного і соціально-економічного занепаду України.

Народ України вимагає реальних змін на краще. І ми, комуністи, готові забезпечити ці радикальні зміни.

Разом з народом ми переможемо!

Болить Чорнобиль

Турбота про постраждалих після аварії на ЧАЕС — чи не найважливіша складова благочинної діяльності фірми «Кнауф Гіпс Київ».

Одна з останніх благодійних акцій нещодавно відбулася саме на цьому підприємстві. Член німецько-українського форуму, керівник благодійної організації «Допомога Чорнобильцям» в місті Кенігсберг (Франконія) пан Ервін Кох приїхав в Україну, щоб передати для потреб Черкаського обласного фонду «Діти Чорнобиля» новий мікроавтобус.

Голова Черкаського обласного фонду «Діти Чорнобиля» Ольга Янчук щиро подякувала за подарунок і розповіла, що за 12 років благочинної діяльності німецький фонд під керівництвом Ервіна Коха вклав у допомогу постраждалим людям понад 1 мільйон євро. Двічі, а то й тричі на рік він привозить гуманітарну допомогу в Україну — предмети догляду за хворими, діагностичну апаратуру, інвалідні візки, ліжечка для маленьких діток, які перебувають у лікарні, обладнання для рентген-кабінетів та інше. Свого часу на долю Ервіна Коха випали тяжкі випробування, тому чорнобильський біль він сприймає як свій власний.

— Не можна залишати людей наодинці з такою великою трагедією. Допомога постраждалим — справа мого життя, — сказав німецький доброчинець.

З Ервіном Кохом Ольга Янчук познайомилася під час відвідин Чорнобильської зони. Вражений масштабами трагедії, пан Кох почав співпрацювати з Черкаським обласним фондом «Діти Чорнобиля». На той час фонд став єдиною організацією, яка мала громадську аптеку. Та через шість років аптеку довелося закрити через нову постанову Міністерства охорони здоров'я. Виявляється, чиновникам невигідні такі аптеки, бо, врешті, як пояснили працівники фонду, вони забирають у фармації прибутки.

— Діяльність фірми в Україні тісно пов'язана з активною участю в суспільному та культурному житті тих регіонів, де знаходяться її заводи, — розповів генеральний директор ТОВ «Кнауф Гіпс Київ» Олександр Гавриш. — Отож не дивно, що ми впродовж багатьох років допомагаємо міжнародному благодійному фонду «Діти Чорнобиля». Суть нашої доброчинної діяльності — це позиція фірми, яка вважає себе не іноземним, а вітчизняним підприємством. Адже на наших заводах в Україні працюють тільки місцеві робітники і менеджери, використовується вітчизняна сировина, що у поєднанні з німецькими інвестиціями та сучасними технологіями дає змогу насичувати власний ринок високоякісними будівельними матеріалами.

Кожного року це підприємство надає значні кошти на регіональні соціальні програми. Окрім постраждалих від чорнобильської трагедії, фінансову допомогу та будівельні матеріали «Кнауф», що так необхідні для ремонту приміщень, одержують школи, лікарні та дитячі будинки.

На знімку: Ервін Кох **(у центрі)** та Олександр Гавриш побажали Ользі Янчук, щоб новий автомобіль довго служив на благо черкаським дітям.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

■ **СПОРТ**

Команда без обличчя...

Футбол. Матчі відбірного циклу. 16 серпня. **Євро-2008. Група А.** Бельгія—Казахстан. 0:0. **Група В.** Фарери—Грузія. 0:6 (Канкава, 16, Іашвілі, 18, Ш. Арвеладзе, 37, 62, 82, Кобіашвілі, 51 (п). **Група Е**. Естонія—Македонія. 0:1.

Євро-2007 (U-21). Група 1. Боснія—Вірменія. 3:2. **Група 2.** Словаччина—Албанія. 0:0. **Група 3**. Литва—Грузія. 1:0. **Група 4.** Греція—Ірландія. 0:2. **Група 5.** Австрія—Ісландія. 0:0. **Група 6.** Угорщина—Фінляндія. 5:0. **Група 7.** Польща—Латвія. 3:1. **Група 9**. Білорусь—Кіпр. 1:0. **Група 10.** Румунія—Північна Ірландія. 3:0. **Група 11**. Швеція—Македонія. 3:1. **Група 13**. Ізраїль—Уельс. 3:2. **Група 14.** Словаччина—Шотландія. 1:0.

Група 12. Україна—Болгарія. 0:3. Голи: Атанасов, 42, Божинов, 60, 64 (п).

Україна: П'ятов, Допілка, Кіцута, Яценко, Оберемко, Фещук, Алієв, Кривошеєнко (Кравченко, 58), Фомін (Ярошенко, 72), Ярмаш, Максимов. **Тренер** — Олексій Михайліченко.

Болгарія: Михайлов, П. Ніколов, Міленов, Занев, Христов, Паланков, Манолєв, Янков, Божинов (Генков, 83), Атанасов (Попов, 81), Домовчийський. **Тренер** — Олександр Станков.

Попереджено: Кіцуту, 20, Максимова, 31, Атанасова, 42, Міланова, 57, Фещука, 87.

Арбітр — Марк Вітбі (Уельс).

Київ. НТК ФФУ імені Віктора Банникова.

Після матчу Олексій Михайліченко попросив пробачення за гру, яку показала його команда. І головним винуватцем поразки назвав себе.

— Я усвідомлював, що буде складно, але щоб отак —важко було уявити навіть у найстрашнішому сні. Насамперед ми не виявили характеру. А це —визначальний компонент у сучасному футболі. Так само, як самовіддача та ігрова дисципліна.

Для мене найприкріше те, що в нашій команді не було лідера. Звичайно, добре мати такого виконавця в кожній лінії, але у нас його не було взагалі. Перше, у чому ми програли болгарам, так це в бажанні. Робили все те саме, що й вони, але щоразу на секунду запізнювалися. Якщо зіткнення — ми його програвали, якщо увага — нам її бракувало, якщо момент — ми його не використовували.

Я прекрасно усвідомлюю, що після злетів бувають падіння. Це життя. Ми намагалися уникнути цього, і зустріч з болгарами мала стати визначальною. Якби ми переломили себе сьогодні, то потім було б легше. Але не було вогню в очах наших футболістів. А без цього, механічно виконуючи свою роботу, дуже важко сподіватися на позитивний результат.

Якщо стрес, котрий ми отримали, комусь піде на користь, то вже непогано. Молодіжна збірна нового скликання відрізнялася від попередньої не тільки складом, а й бажанням битися один за одного. Помилки були, є і будуть — і у виграних матчах, і в програних. Але в команди завжди повинно бути обличчя. Сьогодні воно було спотворене гримасою. І це ще м'яко сказано.

Може, все склалося б інакше, якби були в складі Чигринський, Романчук, але це не головне. Мені впало в око, що наші гравці сьогодні були емоційно порожні. Ми намагалися на зборі зарядити їх, але вочевидь не вдалося. Можна підготувати спортовця фізично, тактично. Та реалізувати ці якості вкрай важко, якщо він не «горить», а лише механічно працює.

— **Чи можна очікувати після сьогоднішнього спаду підйому в матчі з Хорватією?**

— Робитимемо все задля цього. Однак цикл спадів і підйомів вирахувати неможливо. Ми не хотіли спаду й у цій зустрічі. Вона була важливою для нас, бо була першою після чемпіонату Європи. І хлопці до кінця не змогли зрозуміти, що проти них гратимуть як проти віце-чемпіонів...

До речі, формат нинішнього відбірного циклу незвичний — команда з кожним суперником проводить лише по одному матчу. Господаря визначав жереб. І, як бачимо, ми не скористалися його подарунком. Тепер від нашої команди мало що залежить. Адже нам треба, щоб хорвати результативно перемогли болгар на їхньому полі. А нам слід крупно вигравати в Хорватії. Надскладна арифметика. У результаті якої з групи виходить лише одна команда.

Товариські матчі національних збірних. Росія—Латвія. 1:0. Фінляндія—Північна Ірландія. 1:2. **Молдова—Литва. 3:2**. Румунія—Кіпр. 2:0. Білорусь—Андорра. 3:0. Данія—Польща. 2:0. Люксембург—Туреччина. 0:1. Норвегія—Бразилія. 1:1. Чехія—Сербія. 1:3. Ліхтенштейн—Швейцарія. 0:3. Австрія—Угорщина. 1:2. Ірландія—Нідерланди. 0:4. Німеччина—Швеція. 3:0. **Італія—Хорватія. 0:2**. **Боснія—Франція. 1:2.** Англія—Греція. 4:0.

Головна сенсація — «суха» поразка італійців на своєму полі від хорватів. Щоправда, цей склад чемпіонів світу докорінно відрізнявся від того, котрий здобув Золотий кубок ФІФА в Німеччині. Але чемпіонським авторитетом треба дорожити завжди і за будь-яких обставин.

Зазнали розгрому на туманному Альбіоні чемпіони Європи греки. А ще варто відзначити переконливу перемогу в гостях сербів (вперше виступали самі, без чорногорців) над чехами.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Чернігівська «Легенда» — лідер групового турніру

У Чернігові завершився груповий турнір першого раунду чергового розіграшу Кубка УЄФА серед жінок. Переконливу перемогу в ньому здобула чернігівська «Легенда». У матчі з АЄК «Коккіночовіон» (Кіпр) вона виграла з рахунком 4:0, а у зустрічах з ПАОК (Греція) та «Маккабі» (Ізраїль) відповідно 5:0 та 3:0. Наша команда закінчила турнір з 9 очками та 12 забитими голами і вийшла у другий раунд розіграшу Кубка УЄФА 2006—2007 років. «Маккабі» (Ізраїль) та ПАОК (Греція) мають по одному виграшу, одній нічиїй та по 4 очки у загальному підсумку.

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ ВІДГОМІН ВІКІВ

Мешканці вулиці Забрама у Дубні потерпають від проваль

А утворюються вони від того, що провалюються підземні ходи, якими ще князі ходили

Рівненська область. Після зливи знову дали про себе знати підземні ходи, прокладені під Дубном ще при князях Острозьких у середньовіччі. Цього разу збитків зазнало господарство Євгена Сидорчука на вулиці Забрама. Біля його обійстя під землю пішов буквально весь квітник. Та й хатня веранда відокремилася від стіни, але, на щастя, не впала.

— Запобігти подальшим проваллям практично неможливо, — бідкається Євген Сидорчук. — Вони турбують мене більш як десять літ. А також моїх сусідів, які, навіть не підозрюючи, або побудувалися, або придбали житло саме на лінії підземного ходу. Десять років тому трапилося перше провалля. Я навіть через вузький отвір на метрів п'ять опускався у підземелля. Були там і археологи. Знайшли якісь черепки. Пройшли з десяток метрів, а далі їх зупинило завалля. Цікаво, що висота підземного ходу розраховувалася на те, аби вершник на коні міг спокійно рухатися. Але вся біда в тому, що у цьому місці підземний хід не обмурований, а лише прокопаний. А тому легко піддається руйнівній силі води. Пройде сильний дощ, я візьму лом у руки, вдарю в землю у «прогнозованих» місцях, а стальний прут так і лізе на «той світ».

Не менш стурбована проблемою і сусідка Сидорчуків Галина Нечипорук. Стіна її будинку опустилася ще на кілька сантиметрів і тепер тріщина між стіною і стелею **(на знімку)** становить майже чверть метра.

— Спочатку ми з чоловіком замощували тріщину ганчірками, потім — одягом, а тепер, вочевидь, вже матраци доведеться застосовувати, — журиться Галина. — Якби мали кошти, то давно цю бічну стіну перемурували б, поклали б у фундамент довгі цементові бло-

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

ки. А так доводиться бути весь час у тривозі: а що, як стіна після чергової зливи завалиться?

Загалом таких «підступних» місць у Дубні чимало, бо князі Острозькі та їх послідовники буквально обплутали місто підземними ходами. На жаль, досконалої карти їхнього розміщення нині немає, хоч колись, за словами старожилів, була. Існує навіть версія, що ще при панській Польщі один корінний дубенчанин запропонував місцевій владі купити у нього «дубенську підземну мапу» з тим, щоб регулювати міську забудову. На жаль, влада тоді пошкодувала грошей, а коли схопилися, бо сталася низка проваль, старий археолог помер, забравши таїну із собою у могилу...

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Дим над лісами

Полтавська область. Ледь не щодня надходять тривожні повідомлення з різних куточків Полтавщини про пожежі в лісових масивах. Так, нещодавно на території Кобеляцького та Новосанжарського районів вигоріло п'ять гектарів лісу, а цими днями неподалік села Ревущине Кобеляцького району знову запалав хвойний масив: загалом вигоріло понад 7 гектарів 30-річного сосняку. Лише спільні зусилля працівників Ново-Орлицького лісництва, пожежників СДПЧ-28 та місцевого населення дали змогу локалізувати вогонь.

На жаль, у більшості випадків пожежі в лісах області мають «рукотворний» характер: ті, хто вирішив відпочити в лісі, зазвичай і є винуватцями. От тільки знайти їх потім удається не завжди.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Поїхав шифер

■ НАМІРИ

Нечесною боротьбою за ринок покрівельних матеріалів називають в Асоціації "Українське хризотилове товариство" спроби внести хризотил-азбест до списку небезпечних для здоров'я людини речовин. Як повідомив глава асоціації Олександр Сєркін, нещодавно до Міністерства охорони навколишнього середовища України надійшов офіційний лист Міністерства охорони здоров'я Латвії від імені бюро Роттердамської конвенції з проханням підтримати заборону хризотилу на наступній конференції сторін конвенції, яка запланована на жовтень 2006 року.

Можливим наслідком такої боротьби за сфери впливу на нашому покрівельному ринку Олександр Сєркін називає зникнення з промислової карти країни 11 великих підприємств з виробництва шиферу. У цьому разі йдеться про чотири тисячі робочих місць і щорічні податкові відрахування у 30 мільйонів гривень. Результатом такого усунення конкурентів може стати криза на українському ринку покрівельних матеріалів, де частка шиферу досі становить близько 90 відсотків. Тому постраждає споживач, якому нічого іншого не залишиться, як купувати покрівельні матеріали — аналоги шиферу. Коштують вони в 3 — 10 разів дорожче, а нешкідливість їх не доведена.

«Платоспроможність середньостатистичного жителя України, особливо в сільській місцевості, не дає змоги сьогодні покривати будинки штучними замінниками, такими як «Ондулін», вартість якого вп'ятеро вище за шифер. Чи може сьогодні українська родина дозволити собі витратити три з половиною тисячі доларів, щоб перекрити дах? Ось що потрібно врахувати перед тим, як приймати рішення про заборону хризотил-азбесту», — підкреслив Олександр Сєркін.

Азбестові суперечності у світовому співтоваристві зумовлені наступним: є хризотил-азбест і амфібол-азбест. Період природного очищення легень від 50 відсотків волокон хризотилу становить 14 днів, а від амфіболових — 466 днів. Тобто другий приблизно в 33 рази шкідливіший за перший. У країнах Євросоюзу власні родовища хризотилу відсутні, а амфіболові — є. Роботи з амфіболовим азбестом спричинили масові ураження легень. У підсумку Міжнародна організація праці (МОП) 1986 року домоглася прийняття конвенції №162 про заборону використання амфіболового азбесту. Виробники альтернативних матеріалів лобіювали прийняття Європейською комісією директиви 199/77/ЄС про заборону використання в Євросоюзі азбесту, азбестовмісних матеріалів і виробів з 1 січня 2005 року, без різниці між амфібол-азбестом і хризотил-азбестом. Звичайно, прихильники цієї заборони мають намір масштабно поширювати її й у світовій практиці. А як інструмент виробники альтернативних матеріалів використовують Роттердамську конвенцію, прийняту 1998 року, яка визначає правила світової торгівлі хімречовинами.

Водночас, на думку віце-президента Академії медичних наук України Юрія Кундієва, хоча хризотил-азбест не можна назвати абсолютно безпечним, підстав для його заборони немає.

«Не можна змішувати в купу всі азбести. Безумовно, амфібол-азбест небезпечний і заборонений в усьому світі. Що стосується хризотил-азбесту, який використовують в Україні, сьогодні немає жодних наукових підтверджень його небезпеки для здоров'я людини, — визнає віце-президент Академії медичних наук України, директор Інституту медицини праці Юрій Кундієв. — Відповідно немає вагомих причин для його заборони. Численні міжнародні дослідження провідних учених Канади, США, Швейцарії довели: хризотил-азбест — у разі контрольованого використання в сучасній промисловості — є відносно безпечним волокном серед аналогічних матеріалів і штучних замінників, таких як целюлоза, волокно арамідна, керамічне волокно, дія яких на організм людини ще не вивчена».

У світі 60 країн використовують хризотил-азбест (США, Канада, Китай, Росія, Бразилія, Казахстан, Таїланд, Індія, Індонезія та багато інших). У квітні цього року в Монреалі відбулася міжнародна конференція з використання хризотил-азбесту. Її учасники також погодилися, що немає наукових підстав для внесення хризотил-азбесту до списку небезпечних матеріалів. Зокрема, представник Міністерства природних ресурсів Канади заявив, що на жовтневій конференції в Женеві канадська делегація голосуватиме проти заборони хризотил-азбесту. А тепер черга за Україною.

Борис СОМАРІН.

Пристрасті довкола «1+1»

Печерський районний суд м. Києва своїм рішенням задовольнив у повному обсязі позовні вимоги Ігоря Коломойського про визнання права його власності на частку в статутному фонді телеканала «1+1» у розмірі 70 відсотків статутного фонду. Про це УНІАН повідомив представник інтересів І. Коломойського в суді адвокат В'ячеслав Карташов. Він висловив припущення, що представники відповідача (почесного президента телеканала «1+1» Олександра Роднянського. — **УНІАН**) оскаржать це рішення суду в апеляційній інстанції. «Ми готові до цього, і, впевнений, доведемо й там правомірність вимог позивача», — зазначив адвокат.

Як **повідомляв УНІАН**, І. Коломойський минулого року подав позов до Печерського районного суду м. Києва про визнання права його власності на 70-відсоткову частку в статутному фонді телеканала «1+1».

Він також просив суд зобов'язати канал «1+1» внести зміни до засновницького договору статуту товариства про те, що він є учасником ТОВ «ТРК «Студія «1+1» і власником частки в розмірі 70 відсотків статутного фонду, а також зобов'язати Печерську районну в місті Києві держадміністрацію зареєструвати ці зміни в державному реєстрі. Проте пізніше ці позовні вимоги були зняті.

Відповідачем у цій справі виступив почесний президент телеканала «1+1» О. Роднянський.

Як боротися з плагіатом, знають авіатори

■ ДО УВАГИ МІНІСТРА

У Національному авіаційному університеті (НАУ) розробили унікальну програму з виявлення плагіату. У дипломних роботах, кандидатських і докторських дисертаціях.

Здавалося, запровадЖуй собі ноу-хау і лиха не знай, відбери хліб у тих, хто робить нечесний бізнес, крадучи чужий інтелект. Та ні. Знайомий ректор престижного вузу зізнався, що вітає новинку киян, але запозичувати її не готовий. Чи не хоче? Для цього, втім, потрібна зацікавленість держави. Міністерство освіти та науки схвалило впровадження програми, але на цьому, схоже, зупинилося.

— Міністерство може і, гадаю, мусить зобов'язати вузи використовувати її, — вважає один з авторів програми декан університету Олександр Литвиненко. — А поки що вона використовується тільки в нашому вузі.

Зрозуміло, студентам такий контроль ні до чого. Не в захопленні від нього і викладачі, котрі торгують усіма видами залікових, екзаменаційних, дипломних робіт.

В Інтернеті понад три тисячі пропозицій, які «злизують» ледарі. А новинка поставить шлагбаум перед псевдодослідниками, котрі нерідко змінюють лише титульні аркуші наукових праць. Або переставляють абзаци місцями, слова замінюють синонімами, тексти з іншої мови перекладають.

«Фільтраційна» програма киян (співавтор —директор науково-виробничого підприємства «Авіа—Центр» Анатолій Шевченко) легко встановить, хто в кого списав. Щоправда, роботи мають бути в електронному варіанті в базі даних.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

...Ми хочемо якнайшвидше ввійти до єдиного освітнього простору Європи. У НАУ вже зробили конкретний крок до цього. Чому міністерство не поспішає допомогти іншим вузам? Невже знову проблема в фінансах?

Іван ІЛЛЯШ.

Плати і вчись

■ СОЦОПИТУВАННЯ

Якість освітніх послуг влаштовує половину з 470 опитаних учнів і батьків Луцька. Відповідно, 19,5% і 18,1% вважають, що знань, отриманих у ЗОШ, недостатньо для вступу до ВНЗ.

Кожен третій школяр і майже 80% опитаних батьків констатували, що в школах зловживають платними послугами, і все-таки 74,5% дорослих готові платити за них.

Основними статтями витрат лучани назвали ремонт і подарунки для педагогів. Ці дані оприлюднив Центр муніципальних реформ «Луцьк-1432».

■ КА-НІ-КУ-ЛИ!

Фото Івана ІЛЛЯША.

Якщо дітвора вподобала пляж біля рятувальної станції Бердянського ТРВОДу — батьки впевнені в їх безпеці. Тут команда Володимира Шаповалова, голови міської організації товариства, не лише прийде на допомогу, а і, що найважливіше, запобіжить лихові.

На центральному пляжі курорту вже шість років успішно навчають плавання. І не тільки наших школярів, а й сотні юних відпочивальників із сусідніх країн. Багато хто з них їде, дякуючи бердянцям за безплатну послугу: вони самі впевнено плавають та інших дітей вчать, як поводитися на воді.

На знімку: дітлахи в очікуванні тренера з плавання.

Одкровення колишнього математика

■ ДО ДОШКИ!

Після закінчення педагогічного інституту мене, міську людину, направили в сільську школу. Було цікаво побачити небачене. Як молодий, недосвідчений вчитель, вирішив передивитися оцінки своїх учнів за попередній рік. Виявилося дуже багато четвірок та п'ятірок з математики — предмету, який мені довелося викладати. Зрадів: багато дітей його добре знали. Але...

З часом з'ясував, що минулорічні оцінки завищені (на пару балів). Інформував про це адміністрацію школи. Там сказали: у випускному класі учениця, що знала предмет ледь на добру трійку, є претенденткою на золоту медаль, друга, що знала ще гірше, — на срібну. Аргумент: «Ці дівчатка щодня виконують домашні завдання, як же їм не дати медалі?»

Везу в район претенденток на олімпіаду з математики. Яке ж було моє чергове здивування, коли, заглянувши в клас, де писали наші дівчата, почув: «Олексію Олексійовичу, як знайти площу трикутника?»...

Випускні іспити. Інспектор вийшов з кабінету. Старші товариші підказали, що «медалісткам» потрібно дати розв'язані задачі...

Красуні не зуміли навіть переписати чисто й без помарок. У результаті — лише одна випускниця отримала медаль, та й то срібну.

Вичитували мене після цього дуже довго. Врешті-решт, старші товариші навчили, як жити в сільській школі, які ставити оцінки.

Там давно засвоїли: якщо дитина знає ваше ім'я, по батькові — це вже двійка; якщо знає, де розташований кабінет, — трійка, ну а якщо називає ваш предмет — четвірка.

От і маємо — дитя ледь читати вміє, а оцінки в нього чудові.

Про дітей, які хочуть вчитися і стараються, — інша мова. Їх просто «ведуть» з молодших класів, забуваючи, що серйозне навчання починається з 7—8-го. Якщо дитина «сідає», то всіма правдами і неправдами прагнуть її «витягнути». Чи не так, шановні?

Я залишив школу багато років тому, переїхав до обласного центру, зайнявся бізнесом. Нормально заробляю. На вищу освіту дітей за пару років, сподіваюсь, назбираю.

Своїх колишніх колег шкода. Хай би виїжджали із села і не мучили себе та дітей.

Олексій ГУБСЬКИЙ, підприємець.

Вінниця.

■ УЧЕНОМУ — СВІТ

Уроки для колоністів

Атестати про середню освіту 32 хлопці отримали пізніше від своїх ровесників. Бо навчалися вони у школі... за гратами, а тут свої графіки екзаменів.

Створено заклад у виправній колонії смт Піщанка. Серед засуджених немало осіб шкільного віку, тому й вирішила адміністрація продовжити для них навчання.

— Це добре, що в колонії піклуються про майбутнє юнаків, які оступилися в житті, — каже директор місцевої заочної школи Наталія Самоляк. — Цього року наші вчителі заняття проводили там для 7—10 класів.

Крім повної або базової середньої освіти, вихованці колонії можуть отримати спеціальності автослюсаря, газоелектрозварника та столяра-будівельника.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ З-ЗА ПАРТИ — НА ЛАВУ

Користувалась як товаром

Шість красивих дівчат працювали на «бізнес-леді», студентку одного з сумських вузів, яка забирала у повії половину заробленого. Година їхньої роботи, до речі, коштувала 100 гривень.

Хто навчив сутенерській справі продавця живого товару — з'ясовує слідство. Професори тут явно не «засвітилися», та й батьки не того навчали підприємливу доньку.

У привабливої сімки, як з'ясувало слідство, були постійні клієнти, які, траплялося, отримували секс-послуги... в кредит.

Студентці-звідниці, яка виконувала роль диспетчера, вочевидь, доведеться взяти «академвідпустку» років на п'ять — саме на такий термін суд може позбавити волі сутенерку.

Вл. інф.

■ ЦИФРИ

■ Столична влада на підготовку закладів до нового навчального року виділила 125 млн. грн. Ще 50 млн. грн. надійде від спонсорів і районних бюджетів.

***

■ У Києві початкова школа забезпечена підручниками на 100%, а старшокласники — на 70%.

***

■ Середня зарплата столичних педпрацівників нинішнього року — 920 гривень.

Нагорі бояться — внизу не хочуть?

■ НА ПЕДРАДУ

Знайомі ректори на мою пропозицію висловитися щодо університетської автономії дипломатично переводили розмову в інше русло. І лише один метр науки щиро зізнався: «Ми ж, звісно, не проти. Та хто її, ту автономію, дозволить?» Тож навіщо, мовляв, даремно теревенити.

Є, втім, у вузівської самостійності незламні опоненти. Це керівники, що звикли до централізованого управління освітою, до вказівок зверху і почивання на лаврах. Нема потреби таким освоювати університетський менеджмент, коли у Києві за нього усе вирішать ще й грошенят підкинуть. Досвід Кембриджського, майже 800-літнього університету, в якому живі міцні академічні традиції, загострене почуття свободи і в якому 80 (!) нобелівських лауреатів — такий досвід не для ретроградів. «Це ж за все відповідати!» — зойкнув керівник регіонального інституту, який геть втратив набулий колись імідж. У ньому тхне боягузливим чиновничим: «Как бы чего не вышло...».

Що скаже грибоєдівська «княгиня Марья Алексевна», турбує багатьох нафталінових ректорів.

А ті, що прагнуть іти в ногу з часом, давно живуть ідеєю університетської автономії.

Її вперше озвучили півтора року тому у Львові під час візиту Президента. Ректори Націуніверситету імені І. Франка, Українського католицького університету й Києво-Могилянської академії, не озираючись, заговорили про необхідність експерименту з автономії ВНЗ. Глава держави пообіцяв розглянути. Протягом року народився консорціум, до якого ввійшли ще п'ять університетів. На сьогодні існують проекти указу Президента, постанови Кабміну, розпорядження МОНУ про проведення експерименту. Ви чули про їх підписання?

Уже проведені семінари за участю консорціуму в Кембриджі, конференція в Дніпропетровську (взяли участь понад 100 провідних науковців з восьми країн світу). Залишилось натиснути на гачок стартового пістолета, а потім за результатами експерименту ввімкнути зелене світло для тих, хто хоче і вміє керувати ВНЗ у рамках Болонського процесу.

Рівень українських університетів дуже високий, але досвіду використання сучасних методів менеджменту їм інколи бракує, вважають іноземні партнери.

«Автономія означає незалежність вищих навчальних закладів від держави, інших суспільних або політичних сил у прийнятті рішень про їхнє внутрішнє адміністрування, фінансове керування і незалежність у здійсненні своєї освітянської політики, наукових досліджень та інших споріднених видів діяльності».

(Із Лімської декларації Всесвітньої асоціації університетів (1988 р.).

А на міжнародній конференції з вищої освіти, що відбулася під егідою ЮНЕСКО (1998 р.) було зазначено: «Повну академічну свободу і автономію варто розуміти як комплекс прав і обов'язків вищих навчальних закладів і як повну їхню відповідальність перед суспільством і підзвітність йому».

Чи не цього (незалежності від держави) не хочуть нагорі і відповідальності перед суспільством бояться внизу?!

Олексій ШЯЛЛІ.

■ АНЕКДОТ ВІД ВОВОЧКИ

Двоє в камері:

— Чуєш, братан, ти на волі ким був?

— Студентом.

— А за що сів?

— За те, що пропустив заняття з квантової фізики.

— Та брешеш!

— Того дня я брав банк.

■ ЗУСТРІЛИСЯ ДВА ЛИСТИ

Шляхетна і правдива

Я пройшов усю війну від командира взводу до командира стрілецької роти. Особовий склад роти складався із солдатів різних національностей Радянського Союзу. Ми спілкувалися між собою різними мовами, але у фронтовому побуті завжди добре розуміли один одного. І в нас не було пріоритету поважати яку-небудь одну мову більше, ніж іншу. Саме в таких умовах сформувалася дружба, бойова сила Червоної Армії, і в цій дружбі ми здійснили Велику Перемогу над фашистськими завойовниками.

Уявіть, якби все було інакше. Напевне і перемоги не було б. Тому з гордістю хочу сказати, що справа не в мові, а що і як мовлено. Хай ти спілкуєшся китайською, французькою чи івритом, але головне — щоб твоя мова була чесною, шляхетною і правдивою. Саме в цьому велика ціна, сила і багатство мови.

Зараз у нас часто можна почути, що, мовляв, якщо ти на Україні, то й спілкуйся українською. На мій погляд, це абсурд. Адже мова без поваги до неї — бідна, тому мова-гостя має бути шанована всюди. Тоді буде мир, злагода, повага і добро.

Михайло ІНОГДА.

Ріпки Чернігівської області.

Скільки знаєш мов, стільки разів ти людина

Ситуація в нашій країні на сьогодні склалася так, що бути пасивним спостерігачем неможливо. І якщо не маєш можливості діяти, то хочеться, принаймні, поговорити.

Написати до «Голосу України» спонукала подія, яку побачив по телевізору. Журналіст запитав у одного з російських пікетувальників у Києві, чого вони вимагають. А той відповів: «Не уйду отсюда, пока власти не узаконят русский язык. Ведь происходит вот что: выпускают лекарства с этикетками на украинском языке. Это же безобразие! Приобретешь лекарство и не прочитаешь, от чего оно!»

Ці слова наче ножем різонули по моєму серцю. Адже ще радянським парламентом у 1989 році був прийнятий закон про те, що на всій території України державною мовою запроваджується українська. Відтоді минуло довгих 17 років. Та за цей час можна вивчити тридцять мов, не те що одну українську!

Українців часто звинувачують у націоналізмі. Я ж цілком аргументовано доведу, що серед росіян націоналізму більше, ніж серед українців. Ось дивіться: коли українець живе серед росіян, він, на знак поваги до них, у спілкуванні переходить на російську мову. Багато ж росіян десятиліттями живуть серед українців, але на українську мову не переходять ніколи. І не тому, що не можуть, а принципово не хочуть, бо вважають це приниженням своєї національної гідності.

Дивина та й годі. Ненависникові українства легше проїхати сотні верст до столиці пікетувати, аніж сісти й попрацювати з підручником! Це не що інше, як виклик українській нації, виклик владі й державі, яка його прихистила і утримує. Люди добрі, а як же бути з міжнаціональним порозумінням і злагодою в суспільстві? Де ж воно, те братерське ставлення?!

Переконаний: якщо тільки нова влада узаконить так звану державну двомовність в Україні, це неодмінно призведе до роз'єднання країни на дві держави. Одна з них одразу стане російською, бо — чия мова, того й держава. Та не доведи Господи до цього...

Кирило ЛЕВЧУК.

Костопіль Рівненської області.

■ ПРОБЛЕМА

Телефон мовчить

Пишуть вам пенсіонери, яким по дев'яносто років. Ми дуже хворі люди і зовсім самотні: син, офіцер МВС, помер від інфаркту, а онука, старшини міліції, у тридцять років не стало через пневмонію. Живемо лише тому, що є ще на світі добрі люди: знайомі нам купують продукти, з лікарні приходять медсестри.

Дружина моя, Надія Опанасівна, двадцять років працювала в медсанчастині шахти імені Засядька. Її дирекція виклопотала нам телефон. Довго він був для нас вікном у світ, але от останні два роки дуже важко куди-небудь додзвонитися. А нам без телефону не прожити, адже виходити на вулицю не можемо, лише по телефону зв'язуємося.

Спочатку я скаржився начальникові АТС. Він пообіцяв, що все зробить. І телефон таки працював, але лише п'ять днів. А в День Перемоги, ми, два ветерани війни, сиділи голодні і плакали, ніхто до нас не додзвонився.

Я писав багато скарг своєму депутатові, але, напевно, жодної він не одержав... Кажуть, що нині тривають якісь ремонтні роботи, і тому наш телефон не працює. Але ж у усіх він дзвонить, а в нас мовчить!

Упевнений, якщо про таке горе довідається наш депутат, обов'язково нам допоможе, і телефон працюватиме!

Микола СИЛИВАНОВ.

Донецьк.

■ ЩОДЕННИК СПОГАДІВ

Нас дуже багато...

У «Голосі України» за 1 липня 2006 року вийшов матеріал «Ми дуже рано подорослішали». Спасибі, шановна редакціє, що надрукували його. Бо нас таких, про яких пише автор, дуже багато...

Я, Лещенко Галина Василівна (дівоче прізвище Такунцева) працювала на військовому заводі, у другому інструментальному цеху, місто Шадринськ Курганської області. Мені було 11—12 років, але вже тоді я стояла біля верстата, робила снаряди для фронту, мій робочий день тривав, як і в дорослих, 16—18 годин. Нам давали по 300 грамів хліба на день, а з м'ясокомбінату привозили кістки, з них варили бульйон чи суп. Ось і весь обід. Іноді балували чашкою чаю з цукром. Як ми цьому раділи!

Хто жив у селі, хоч чистим повітрям дихав. А нас оточували бензин, гас і гаряча стружка від деталей... Пам'ятаю, як писали листи нашим бійцям. А після закінчення війни дівчата виходили заміж за них. Військові приїжджали в Шадринськ і просто біля прохідної заводу чекали. Згадую, як вийшла, а назустріч мені офіцер, командир батареї Лещенко Микола Гаврилович. Мені тоді виповнилося 17 років. Згодом одружилися. Потім народилися діти — Юра і Альбіночка (але дочка померла від кору). Та не склалося наше спільне життя. Я залишилася з сином, познайомилася з моряком Василем Федоровичем, з яким і прожила 20 років. А торік він помер. І тепер я знову сама.

За свої солідні 78 років мені є що згадати. На нашу долю випала війна і ніколи про неї не забути. Люди пухнули від голоду, помирали. Дівчата ходили по госпіталях, училися перев'язувати рани. Ми писали листи бійцям, співали, танцювали, складали вірші. Нас дуже любили і чекали! І ми теж чекали. Тільки дочекалися не всіх...

Галина ЛЕЩЕНКО.

Хорошки Лубенського району Полтавської області.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Тимчасова розлука корисна, тому що постійне спілкування породжує видимість одноманітності... (Карл Маркс).

Фото Андрія НЕСТЕРОВА.

Сестринівка чекає обіцяного, Леоніде Макаровичу!

Наприкінці літа 2005 року народні депутати України Леонід Кравчук та Григорій Калетник у передвиборчому марафоні завітали до Сестринівки, що на Вінниччині.

Про цю поїздку докладно писав Віктор Скрипник у матеріалі «Сестринівку любив я незвичайно...» («Голос України» № 210 (3710) за 5 листопада 2005 року). Так от, Леонід Кравчук тоді говорив: «Бажання приїхати сюди викликане двома причинами. Поперше, щоб, як кажуть, пройтися слідами Грушевського, побачити село, познайомитися з його нинішніми мешканцями і почути від них спогади про автора монументального дослідження «Історія України-Руси». По-друге, особисто долучитися до врятування будинку сім'ї Грушевських і створення в ньому меморіального музею-садиби».

«Навіть якщо питання фінансування робіт не буде вирішено позитивно, — сказав супутник Леоніда Макаровича народний депутат України Григорій Калетник, — ми все одно доведемо справу до кінця».

«Стару будівлю планують розібрати. Не знести бульдозером! — наголошував народний депутат. — Бо маємо максимально уважно дослідити, з яких саме матеріалів його споруджували, яку застосовували технологію кладки і т. д. За такою самою технологією буде зведена нова споруда».

Але вибори пройшли, і про обіцянки забули. І ось чим це на сьогоднішній день закінчилося. Будинок по-варварськи знесли, саме бульдозером. Ніхто нічого не досліджував. Нову ж будівлю планують звести зовсім не схожу на стару: ні за зовнішнім виглядом, ні за розмірами, ні за внутрішнім плануванням, ні за технологією, ні за матеріалом. Заплановано невеличку будівлю розміром 5х9 метрів, з одного приміщення, вхід до якого прямо з двору, без сіней. Що це?! Це все, що завгодно, але не реставрація колишнього житлового будинку чи школи, в якій було чотири класних кімнати і вчительська.

Про яку меморіальну садибу-музей може йти мова? Це знущання з пам'яті Михайла Сергійовича, його трепетного почуття до дідового дому і Сестринівки. Тому звертаюся до всіх небайдужих: допоможіть зупинити це нищення і відновити будинок у первісному вигляді.

Галина ШЕВЧУК.

Сестринівка Козятинського району Вінницької області.

Бутафорія з контролем

Була свідком випадку, коли на слова: «Мені квиток потрібен», кондуктор без усякого сорому поклав п'ятдесят копійок до своєї кишені, а на зауваження грубо відрегавав: «Не твоя справа». І одразу згадала, як у 1951 році я зайшла в трамвай, щоб проїхати лише одну зупинку. Заплатила три копійки і кажу, що виходжу, мовляв, талон не потрібний. Так кондуктор мені цей талон услід кинула та ще й з докором: «Я не жебрачка, мені держава за роботу гроші платить!»

А зараз, щоб сісти в приміську електричку, потрібно обов'язково купити в касі квиток, інакше не пропустять. Але через 1000 метрів жодного квитка уже не треба... Ніяк не можу зрозуміти, навіщо ця бутафорія з контролем, якщо в електричці також є кондуктор, у якого можна купити той самий квиток?

У 1996 році була в Болгарії і бачила, як водій автобуса, котрий підібрав пасажира на трасі, акуратно вписав у подорожній лист вартість проїзду до кінцевого пункту.

А тому, на мій погляд, якщо наші водії і білетери будуть сумлінними контролерами, то і вони, і пасажири, і транспортні підприємства працюватимуть без збитків і неприємностей.

Л. СЕРГІЄНКО.

Одеса.

Знову принижують

Улюблений «Голос України» передплачую з цього року і тепер з радістю читаю всі матеріали. Проте написати до редакції змусила сумна ситуація, яка склалася у сфері соціального захисту інвалідів Хмельницької області.

По яку допомогу не звертався б інвалід, з відповідних органів чути відмови, порожні обіцянки, або пропонують записати у чергу. А на телеекранах та шпальтах газет вихваляються, ніби допомагають всім, хто до них звертається. Нас поважають лише в одному разі: коли підписують відписку.

4 квітня 2006 року мені надали одноразову грошову допомогу — 100 гривень. Запевняли, що гроші будуть, але я їх і по сьогоднішній день так і не отримав.

Мені соромно за таких правителів. Та невже їм не соромно дивитися нам в очі і обіцяти, принижувати? Невже мені потрібно їхати на інвалідному візку й штурмувати Київ?..

Микола ЛОЗОВИЙ.

Богданівці Деражнянського району Хмельницької області.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б, Постановою по справі № 43/471 від 28.07.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Пірант» (адреса: 01014, м. Київ, вул. Бастіонна, 4, к. 2, код ЄДРПОУ 24739968), п/р 26003010906001 в АТ «Укрінбанк», МФО 300142, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Жарікова Андрія Олександровича (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54а):

1. Постановою від 05.07.2006 року до справі № 1/75-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по Товариству з обмеженою відповідальністю «ШТОРМ», код ЄДРПОУ — 21755547 (43000, м. Луцьк, вул. Залізнична, 29, р/р 26000230141001 в КБ «Приватбанк», МФО 303440.

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю спільного «Шторм» призначено Луцьку об'єднану державну податкову інспекцію (43010, м. Луцьк, Київський майдан, 4).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 8/58-Б визнано банкрутом приватного підприємця Богдана Ярослава Петровича, код 2090917530 (43000, м. Луцьк, пр-т. Соборності, 32А/83, розрахунковий рахунок 2600440104472, МФО 303224 у Волинській філії АТ «Кредит банк (Україна)».

Арбітражним керуючим призначено Кушнірука Олександра Леоновича (ліцензія Мінекономіки з питань Європейської інтеграції, серія АА № 783223 від 24.06.2004 р., адреса: 43010, м. Луцьк, вул. Потебні, 52А/56).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ , вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою від 19.07.2006 р. по справі № 43/135 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ПП «АМТТ» (02081, м. Київ, вул. Клеманська, 5, літ. А, кв.14, Код 33344218, рах. № 26007506031 в ФКД ВАТ «Інпромбанк», МФО 322863).

Ліквідатором підприємства призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ № 271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Постановою господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) від 03.08.2006 р. по справі № 2-20/6654-2006 визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Шалфейне» (97215, вул. Шкільна, 3, с. Раздольне, Советський район, АР Крим, код ЄДРПОУ 00388116) та введено ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кухту Василя Михайловича (ліцензія № 719845 від 19.02.2004 р., 95048, АР Крим, м. Сімферополь, а/с 2745.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54А) Ухвалою від 27.06.2006 року по справі № 1/76-Б порушено провадження у справі про банкрутство закритого акціонерного товариства «Лізинг-нерухомість», код ЄДРПОУ 21753749 (43000, м. Луцьк, вул. Коперніка, 8). Р/р 26004301751 у ВРУ КБ «Приватбанк», МФО 303138.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Жиліча О. В., ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 14.06.2005 р. серії АБ № 176066 (м. Луцьк, вул. Коперніка, 3-а).

Постановою господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 11.07.2006 р. по справі № 4/128-Б приватного підприємця Лухтан Ярославу Ярославівну (ЄДРПОУ 2710318907, місце проживання: 10000, м. Житомир вул. Старовільська, 8, кв. 8) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Закрите акціонерне товариство комерційний банк «ПриватБанк» в особі Житомирської філії (10012, м. Житомир вул. Гоголівська, 4, тел. 8 0412 422106).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації даного оголошення.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б, Постановою по справі № 43/470 від 28.07.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Трансоушен експрес» (адреса: 01015, м. Київ, вул. Старонаводницька, 13 А, секція Е, оф. 44, код ЄДРП0У 31451529), п/р 26000305052 в АКБ «Форум», м. Київ, МФО 322948, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Хмельницькій області та ліквідатор проводять торги (аукціон) з продажу майна підприємства-банкрута: СВК «Світанок», яке розташоване за адресою: Хмельницька область, с. Кіпчинці, Полонського р-ну. Об'єкти продажу: Лот№1. Будівля корівника, рік вводу в експлуатації 1969, початкова ціна-20,0 тис. грн. Лот№2 - Магазин, початкова ціна - 6,0тис. грн.

Заявки на участь в аукціоні приймаються протягом 20 календарних днів після опублікування оголошення (до 07 вересня 2006р. включно) за адресою: м. Хмельницький, вул. Грушевського, 87/2. Аукціон відбудеться після 20 календарних днів із дня публікації оголошення 08 вересня 2006 року. На рахунки організатора торгів перераховуються: на гарантійний рахунок №260057155 гарантійний внесок в розмірі 5% від початкової ціни активів продажу, на р/р 260087154 реєстраційні внески учасників у сумі 34,00 грн. в ХОД АППБ «Аваль» м. Хмельницький, МФО 315966, код ЄДРПОУ 26334909.

З питань ознайомлення з об'єктом, оформлення участі в аукціоні та подання заявок - довідки за тел. 8(0382) 65-82-03, 76-50-97. Аукціон відбудеться: о 11 год. 00 хв. 08 вересня 2006 р. за адресою: 29000 м. Хмельницький, вул. Грушевського, 87/2, Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Хмельницькій області.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54а):

1. Постановою від 26.06.2006 року по справі № 8/46-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по Товариству з обмеженою відповідальністю спільному Українсько-Польському підприємству «Ін-плюс», код ЄДРПОУ -20136440 (43005, м. Луцьк, вул. Єршова, 3), р/р 26002303638 в КБ «Західінкомбанк».

2. Постановою від 29.06.2006 року по справі № 1/69-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по Товариству з обмеженою відповідальністю «Офсет-сервіс», код 310113929 (м. Луцьк, проспект Волі, 27), р/р 260012324, МФО 303569 в АППБ «Аваль».

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю спільного Українсько-Польського підприємства та Товариства з обмеженою відповідальністю «Офсет-сервіс» призначено Луцьку об'єднану державну податкову інспекцію (43010, м. Луцьк, Київський майдан, 4).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1А) по справі № Б24/201-06 прийнята постанова від 01.08.2006 р. про визнання банкрутом в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності або визнання його банкрутом» приватне підприємство «Хіммет» (код 33383409), 49027, м. Дніпропетровськ, вул. Фучика, буд. 30, п/р 26002050700577 у ЗАТ КБ «ПриватБанк» у м. Дніпропетровськ, МФО 305299.

По справі відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Другову І. С. (ліцензія АА № 116130, адреса: 51931, м. Дніпродзержинськ, а/с 820, тел. (0569) 53-13-06).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

В зв'язку з втратою прошу вважати не дійсним Свідоцтво про державну реєстрацію ТОВ «ЮРИДИЧНА КОМПАНІЯ НАША СПРАВА» від 20.08.2001 р. № 29201.

Ухвалою Господарського суду Одеської області (65119, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 21.07.2006 року по справі № 24/171-06-7241, у порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», було порушено провадження про визнання банкрутом відсутнього боржника ТОВ «Трансуніверсал ЛТД» (65079, м. Одеса, Куликове поле, 1/131, п/р 26009311703 в АБ «Південний» м. Одеси, МФО 328209, код ЄДРПОУ 21025843).

Постановою Господарського суду Одеської області (65119, м, Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 02.08.2006 року по справі № 24/171-06-7241 ТОВ «Трансуніверсал ЛТД» визнано банкрутом.

Ліквідатором відсутнього боржника призначено представника ініціюючого кредитора АБ «Південний» — Саричеву Ніну Анатоліївну (довіреність № 84 від 26.05.2006 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 65014, м. Одеса, пров. Сабанський, 2.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 04.08.2006 р. по справі № 14/188/06, визнано банкрутом ТОВ «Тисса» (ЄДРПОУ 32819284) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 04.08.2006 р. по справі № 14/190/06, визнано банкрутом ТОВ «Лада-Н» (ЄДРПОУ 32819237), та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 08.08.2006 р. по справі № 5/352/06, визнано банкрутом ТОВ «Маріол-Техно Миколаїв» (ЄДРПОУ 33188817), та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія АБ № 271505 від 16.11.05 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту друку оголошення, за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карпенка, 2/1, кв. 41.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54А):

1. Ухвалою від 22.05.2006 року по справі № 7/91-Б порушено провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Волтекс», код ЄДРПОУ 00310769 (43023, м. Луцьк, вул. Карбишева, 8).

Розпорядником майна призначено Темчишина Володимира Петровича, м. Луцьк, вул. Світла, буд. 5, кв. 3 (Ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України від 25.11.2003 року, серія АА № 630072).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

2. Постановою від 21.02.2006 року по справі № 4/36-Б визнано банкрутом Сільськогосподарський виробничий кооператив «Земля», код ЄДРПОУ 30943600 (45140, Волинська обл., с Оленівка Рожищенського району).

Ліквідатором підприємства призначено Ліпича Анатолія Микитовича (ліцензія Мінекономіки та з питань Європейської інтеграції України АА № 719766 від 21.01.2004 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б, Постановою по справі № 43/469 від 28.07.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «З ТЕК Електронікс» (адреса: 02002, м. Київ, вул. Раїси Окіпної, 2, код ЄДРПОУ 32662011), п/р 2600300003071 в АКБ «Правекс-банк», МФО 321983, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Жарікова Андрія Олександровича (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Постановою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18) від 06.06 — 19.06.06 р. відкрито відносно Міського господарства м. Армянськ (96012, АР Крим, м. Армянськ, мкр. Васильєва, 2, р/р 26008310390254 в ПІБ м. Армянська, МФО 324407, ОКПО 20760084) судову процедуру банкрутства - санацію боржника (справа № 2-11/9739-2006).

Керуючий санацією боржника призначений Красногоров Володимир Юрійович, поштова адреса: АР Крим, м. Армянськ, мкр. Корявко, буд. 23, кв. 107.

Розпорядником майна боржника призначений Кубалов Казбек Таймуразович - ліцензія № 783147, серія АА від 13.05.04 р., поштова адреса: АР Крим, мкр. Корявко, буд. 20, кв. 116.

До відома громадськості!

ПП «НП Енерго», Харківська обл., м. Ізюм, вул. Соснова, 5ж, тел. (8)243 2-20-68 має намір отримати в Національній комісії регулювання електроенергетики ліцензію з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом по Україні.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) постановою від 27.07.2006 р. по справі № 2-29/1340-2006 визнано банкрутом Приватне підприємство «Кримбудсервіс», (АР Крим, м. Сімферополь, вул. Поповкіна, 18-а, кв. 63) і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Бєловєнцева Володимира Опанасовича (м. Сімферополь, пр. Перемоги, 214, кв. 106), ліцензія серія АБ № 216898.

Господарський суд Вінницької області, 21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, постановою по справі № 10/85-05 від 21.11.2005 року визнав банкрутом сільськогосподарський виробничий кооператив «Поділля» (22447, с. Котюжинці, Калинівський район, Вінницька область, код ЄДРПОУ 03732293) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сіроша Олега Миколайовича (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, кім. 112, ліц. АБ № 271520 від 07.11.2005 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 07.07.2006 р. у справі № 6/90-06 порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Деркачівське» (42123, Сумська область, Недригайлівський район, с. Деркачівка, вул. Першотравнева, 1, ід. код 30864487).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича, ліцензія серії АА № 719836 від 19.02.2004 р. (адреса: 40011, м. Суми, вул. Рибалка, 2, оф. № 412.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 20.07.2006 р. по справі № 9/111 визнано банкрутом Кобеляцьке споживче товариство «Будівельник» (39200, Полтавська обл., м. Кобеляки, вул. Полтавська, 42, код ЄДРПОУ 30951349, р/р № 26003178340070 в Кобеляцькому відділенні КБ «ПриватБанк», МФО 331531) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Брюховецького О. В. (ліцензія АБ № 216805 від 16.03.2005 р.). Адреса: 36039, м. Полтава, вул. Шевченка, 52, к. 402, тел. 8 (0532) 509-552.

Ухвалою господарського суду Київської області від 25.07.2006 р. по справі № 163/146-06 про визнання банкрутом дочірнього підприємства «Житлово-комунальна контора відкритого акціонерного товариства «Броварисільбуд» (07400, м. Бровари Київської обл., вул. Грушевського, 1, ЄДРПОУ 01355633).

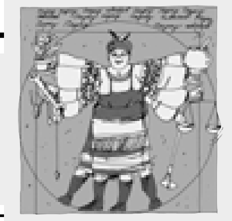
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шкабрія Михайла Петровича, ліцензія АБ № 216820 від 29.04.05 р. (м. Київ, вул. Червоноармійська, 57/3, к. 221).

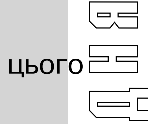
Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 18 СЕРПНЯ 2006 ■ № 153 (3903)

18 серпня **в Україні мінлива хмарність. Без опадів, лише на заході місцями короткочасні дощі, грози. Температура на півдні, сході, Дніпропетровщині та в Криму вночі 17—22 градуси тепла, вдень 31—36, на заході вночі 12—17, вдень 23—28 градусів, на решті території вночі 14—19, вдень 26—31 градус.**

18 СЕРПНЯ

■ 1649. Зборівський мирний договір. Укладено між керівниками визвольної війни українського народу та польським урядом. ■ 1836. Народився Олександр Кониський, письменник і громадський діяч. ■ 1871. Помер прозаїк Анатолій Свидницький («Люборацькі»). ■ 1906. Вийшов останній, 190-й, номер щоденної київської газети «Громадська думка». ■ 1914. Розпочалась Галицька битва (між російськими та австро-угорськими військами). Одна з найбільших битв Першої світової війни. ■ 1931. Народився спортсмен-ковзаняр Олег Гончаренко.

Ловися велика і маленька

■ **ПОЧИНАЮЧИМ РИБАЛКАМ**

Сергій Аксаков був не тільки відомим письменником, але і великим шанувальником Її Величності Природи. Серед його повістей і романів є кілька книг про риболовлю і полювання. Звернувши увагу на його поради, можна незабаром з учня перетворитися на процвітаючого «ловця риб».

☛ Насамперед, навчиться правильно налаштовувати вудки.

☛ Важливо знати, у яких місцях, у яку пору року й у яку погоду тримається риба.

☛ Рибалка повинен дотримуватися тиші і намагатися, щоб риба його не бачила. Особливо, якщо вода світла, місце неглибоке і вудки закидаються недалеко від берега.

☛ Вудку необхідно закидати, не шльопаючи при цьому по воді вудлищем. І стежте, щоб вудлище не лягало на воду.

☛ Намагайтеся не використовувати багато вудок одночасно. Максимум — дві—три.

☛ Не виймайте вудки без потреби.

☛ Волосінь від вудлища до поплавця, особливо, якщо вона довга, не повинна занадто занурюватися у воду.

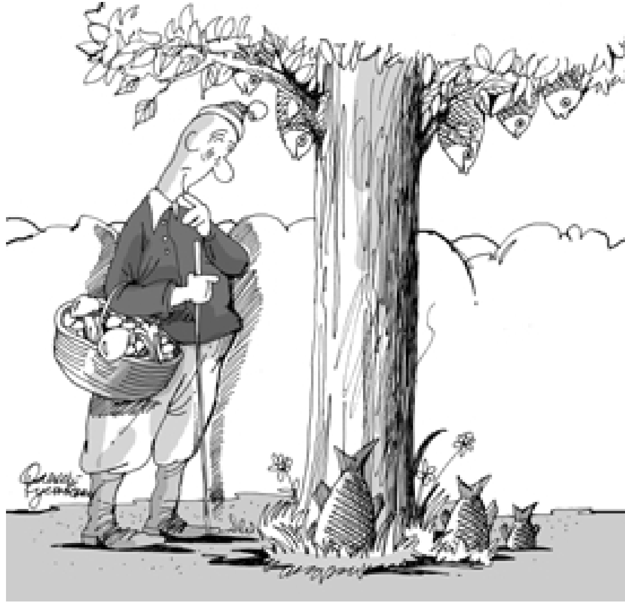
☛ Не витягайте рибу з одного заходу і з усієї сили.

☛ При витаскуванні великої риби ніколи не беріться руками за волосінь.

☛ Якщо риба, будучи на гачку, заплутається в траві, не тягніть її. Краще — послабте волосінь і дайте рибі можливість розплутатися самостійно.

☛ Ніколи не йдіть з місця, не спробувавши вудити на вудки різної величини і на всі роди насадок, що у вас є.

Надіслав *Василь* **КОВЕРЗЕНЬ.**
Київ.

■ **ЧИТАЧ—ЧИТАЧУ**

Дивіться, на чому спите

Останнім часом я ніяк не могла заснути, крутилася, часто просиналася серед ночі: мені було незручно в ліжку. Сусідка порадила поміняти матрац і пояснила, що від нього багато в чому залежить наш сон. І що ви думаєте? Я купила новий матрац і тепер сплю, як дитина. А от порадами мудрої сусідки із задоволенням поділюся з читачами «Голосу України».

✔ Купуючи матрац, не соромтеся розгорнути його і прилягти. Так ви перевірите його пружність і зручність.

✔ Перші два-три місяця перевертайте матрац «з ніг на голову». Він повинен трохи втрястися і прийняти форму вашого тіла.

✔ Змінюйте матрац один раз у 8—10 років. Протягом цього часу змінюється як наше тіло, так і те, на чому ми спимо. І через 10 років експлуатації матрац, крім шкоди хребту і неспокійного сну, не принесе ніякої користі.

Надіслала Надія **МЕЛЬНИК.**
Житомир.

Якими супами наші прабабусі рятувалися від спеки

■ **СМАЧНОГО!**

Холодник польський

Візьміть 6—10 бурякових листків, 3 тонких молодих буряка, по жмені зеленої цибулі і порубаного кропу, 3 круті порубані яйця, 3 свіжих порубаних огірки, 1 склянку сметани, 25—30 відварених у солоній воді раків, 2 пляшки доброго квасу, шматочок льоду, солі за смаком.

Раків і буряки відварюють у круто солоній воді, очищають шейки і лапки раків, кладуть у супову миску, куди додають усе інше за смаком і шматочок льоду.

Окрошка звичайна з яловичини

Потрібні продукти: 400 грамів яловичини, 100 грамів порубаної зеленої цибулі і кропу, 5 свіжих огірків, 5 крутих яєць, 2 пляшки квасу, 1 склянка сметани і перець за смаком, окремо — тертий хрін.

Яловичину смажать і дрібно рубають, кладуть у миску, додають решту продуктів, солять, перчать і кладуть шматочок льоду, якщо квас теплий. Окремо, для любителів, подають цукор і тертий хрін.

Суп зі свіжих грибів зі сметаною

Для супу буде потрібно: 1 тарілка з верхом очищених печериць, зелена цибуля, зелена петрушка, 6 штук варених картоплин, 1 ст. ложка олії, 1 цибулина, 1 склянка сметани.

Гриби порубати, і присмажити в олії цибулю, а потім і самі гриби; додати 5—6 склянок води і варити до готовності грибів, посолити за смаком. Додати зелену цибулю і нарізану скибочками картоплю, 1 ст. ложку борошна. За бажання можна посипати перцем. Подавати охолодженим.

Дарина **ШАПОВАЛ.**

Гірський мед — усього лише гарна фраза

■ **ПОКУПЦЯМ НА ЗАМІТКУ**

Я вже встигла придбати гірський мед, коли зустріла Аліну Марфенкову. Разом із чоловіком вона вже 25 років тримає бджіл, а останні 12 — реалізує свою солодку продукцію на базарчику поблизу санаторію «Скеля» під Алуштою. У неї — зазвичай вдала торгівля: багато відпочивальників не один рік знають її і, тільки-но приїхавши, поспішають сюди за бурштиновим дивом. Користуючись нагодою, я попросила її розповісти про місцевий гірський мед.

— Гірський мед — дурниця, на яку попадаються відпочивальники, — поділилася зі мною Аліна Володимирівна, кримчанка у п'ятому поколінні. — Гірський — означає лише те, що зібрано його поблизу гори, а на скелях, як правило, немає квіткового покриву. До того ж у високогірних заповідниках вам просто не дадуть поставити вулики. Хоча вираз звучить гарно! Точно так, як і трояндовий мед, який хитруни пропонують гостям Криму. Але ж троянда не виділяє нектару... У будь-якому випадку кримський мед вважається елітним, оскільки зібрано його не з технічних культур (соняшнику, гречки, рапсу), а з лікувального різнотрав'я і ефіроолійних культур.

Аліна і Валерій Марфенкови — колишні співробітники Всесоюзного науково-дослідного інституту ефіроолійних культур (чоловік працював там довгий час науковим співробітником). Так і живуть у селищі Кримська Троянда на 28 сотках, плекаючи 80 бджолосімей. А починав чоловік з хобі: купив три вулики, закінчив курси бджолярів. Хтось відмовляв, кажучи, що це — невигідно. Однак з часом мед почав приносити прибуток, завдяки чому двох синів вивчили у вузах. Адаптувалися господарі й до бджолиної отрути: хоч 50 бджіл ужалять — пухлин не буде. До того ж мед, прополіс, пилок — ліки для всієї родини. Поранивши палець, Аліна Володимирівна не зеленкою змащує, а прополісом. Це кращий засіб для загоєння, вважає вона. Ложка меду, розбавлена у склянці води, на ніч послужить снотворним, а ранком натщесерце — гарним... А щоб зняти біль у горлі, треба невелику кульку прополісу на ніч посмоктати, звичайно за умови, що немає на нього алергії.

Аліна Володимирівна вважає, що медом неможливо нашкодити, але все-таки радить знати міру: дорослому не більш як 100 г на добу, а дітям до 12 років — не більш як 50 г.

— Узимку, коли бджоли в спокої, є час для того, щоб поповнити знання з медолікування. Тоді найбільше звертаються до нас по допомогу, — каже кримчанка. — У покупців завжди цікавлюся, чи немає проблем із серцем, який тиск. І залежно від показань раджу, який мед краще взяти.

А вибрати є з чого. Приміром, нектар, зібраний бджолами в лісі, коли цвітуть глід, липа й акація (до речі, з акації мед не кристалізується).

Або травневий мед, де є нектар квітучого саду і кульбаб. Липневий лавандовий мед зберігає всі лікувальні властивості цієї квітки: це гарний антисептик, спазмолітик, заспокійливий засіб. Крім того, він сприяє зниженню тиску. Серпневий мед — з лікарських рослин: календули, м'яти, розторопші, шавлії і материнки.

Квітень — місяць збирання квіткового пилка з айви, барбарису, мати-й-мачухи, жостеру, волоського горіха. Добова доза пилка для дорослої людини — 1 ч. л., для дітей досить половина чайної ложки. Свіжий пилок довго не зберігається, а підсушений — тільки рік. Зате в суміші з медом він стає вічним, де останній -консервант.

На прилавку в Марфенкової є й асорті — різнобарвні цукати з фруктів і горіхів, залиті медом. Вигляд мають гарний, не кажучи вже про неперевершений смак. Але все-таки Аліна Володимирівна надає перевагу вживанню меду окремо від горіхів. Якось для підтримки серця хворого в реанімації в неї брали мед з інжиром, що вважається набором довгожителя. До слова, волоський горіх з інжиром — свято для поліпшення пам'яті.

Як безпомилково розпізнати справжнього пасічника-виробника? Алина Володимирівна визнає, що це важко, але за зовнішніми ознаками все-таки можна. Скажімо, в нього завжди є забрус (кришечки, що зрізуються під час розпечатання стільника) — це хороший антисептик, але вважається некондиційним товаром, а тому віддається дешево. Не кожен торговець візьме на реалізацію ці зрізки. І потім тільки справжній хазяїн меду може детально розповісти про склад трав, з яких зібрано нектар, а також про його властивості.

Людмила **ОПАНАСЕНКО.**

Редактор номера Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 167

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 3088

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

